

Barban, kolovož 2014. • Broj: 39 • Godina XIV.

Barbanski glasnik

G l a s i l o   O p ď i n e   B a r b a n

www.barban.hr

BESPLATNO

39. Trka na prstenac

Bespovratna IPARD sredstva za ruralni turizam

Marku Radoli iz Hrboki isplaćeno je 568.635,00 kuna poticaja za ulaganje u njegovu vilu s bazenom. Riječ je o EU poticajima iz IPARD programa za završeno ulaganje u sklopu mjere 302 „Diversifikacija i razvoj ruralnih gospodarskih aktivnosti“ za ulaganje koje je isplatila Agencija za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju na osnovi odobrenih sredstava. Uz pomoć IPARD programa time se dodatno unaprijedila turistička ponuda na području Istarske županije. Kuća nosi tri zvjezdice.

Inače, na Barbanštini svake godine raste broj objekata za turiste, ali i njihova kvaliteta. Dokaz tome su dvije kuće za odmor u vlasništvu Mladena Kancelar i Danora Grgorovića koje jedine na Barbanštini imaju visokih pet zvjezdica, kao i ukupno više od 130 ostalih kuća za odmor.

Asfaltiranje bespovratnim EU sredstvima

U okviru EU programa IPARD, Mjera 301, asfaltirane su ceste Rajki – Foli do granice sa Općinom Svetvinčenat i cesta Bateli – Majčići. Dužina dionice od Rajki do općinske granice iznosi 1.920 m i asfaltirana je prije Uskrsa. Cesta od Bateli, odnosno županijske ceste Barban-Vodnjan, do Majčići ima 2 dionice, Majčići-Glavica dužine 260 m i Glavica-Bateli dužine 440m, odnosno ukupne dužine 700 m, a asfaltirana je u svibnju. Ukupna dužina svih asfaltiranja iznosi 2.620 m, odnosno površine 13.627 m². Izvođač rada Cesta d.o.o. iz Pule izabran je javnim natječajima po pravilima PRAG za EU nabavu. Vrijednost rada iznosi 1.489.468,03 kuna, a to su bespovratna EU sredstva o čijem se trošenju vodi stroga kontrola od strane državne Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju.

Predstavljena Fotonaponska sunčana elektrana Barban

Sredinom lipnja predstavljena je u Poduzetničkoj zoni Barban Fotonaponska sunčana elektrana Barban, snage 0,57 MW (570 kW), po snazi druga solarna elektrana u Istri, nakon Kanfanara, a treća u Hrvatskoj, s obzirom da je najveća u Varaždinu. Barbansku solarnu elektranu, koja je započela sa proizvodnjom električne energije početkom ove godine, predstavio je Werner Schoissengeier, direktor tvrtke Amnis Energija iz Zagreba, koja je izgradila elektranu. U barbanskoj zoni 2.866 panela raspoređeno je na površini od 1,2 hektara, a investicija Amnis Energije, koja djeluje u sklopu LSG grupe sa sjedištem u Beču, teška je 1,2 milijuna eura. Prisutnim novinarima i građanima, kao i predstavnicima Općine Barban, govorio je o tehničkim karakteristikama elektrane, kao i o prvotnoj namjeri izgradnje i 2.faze, snage 430 kW, od koje se odustalo, a čime bi ukupna snaga bila iznosila 1 MW. Elektrana dobro radi, proizvodi zelenu struju, a dnevni tijek proizvodnje moguće je pratiti na službenoj općinskoj web stranici na adresi www.barban.hr na linku FNE Barban – trenutna proizvodnja.

Proslavljen sveti Pavao

Proslavu blagdana svetih Petra i Pavla kod crkvice sv. Pavla kod Želiski i Bateli organiziralo je i ove godine Društvo Sv. Pavao, uz pomoć Mjesnog odbora Grandići te pod pokroviteljstvom Općine Barban i njezine Turističke zajednice. Na malonogometnom subotnjem turniru pobjedu je odnijela ekipa Grandići, a u kulturno-umjetničkom programu nastupili su brojni recitatori, pjevači, svirači i plesači u narodnim nošnjama, nezaobilazni KUD Barban, praćeni burnim pljeskom posjetitelja. Prisutni su mogli uživati u programu Konjičkog kluba Istra iz Manjadvorci, a publiku je zabavljao Duo Diamante. U nedjelju ujutro održana je u crkvi Sv. Pavla svečana misa, koju je predvodio barbanski župnik Miroslaw Paraniak.

Uz 80. rođendan Mario Kalčić dobiva bistro u Barbanu

Budući da će ova godina u istarskoj kulturnoj javnosti proteći u znaku obilježavanja 80. obljetnice rođenja jednog je od najistaknutijih istarskih intelektualaca pokojnog Marija Kalčića, tim će se povodom u Barbanu postaviti njegova bista. Inauguracija biste, rada akademskog skulptora Mate Čvrljka svečano će biti organizirana u nedjelju 24. kolovoza, na dan njegova rođendana.

Kalčić je javnosti poznat kao veliki prosvjetar i pedagog, promotor zavičajnosti, eseijist i publicist, književni urednik i redaktor. Rodio se 24. kolovoza 1934. godine u Regulici, seocetu na Barbanštini, kao četvrti od šestero djece od oca Ivana i majke Kate.

Poslije osnovne škole, prvi mu je veći izazov bio odlazak na školovanje u Pulu, gdje je završio gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zadru diplomirao je jugoslavenske književnosti. Kao profesor radio je u Veloj Luci i na pulskom Pedagoškom fakultetu, bio je prosvjetni savjetnik Općine Labin i direktor tamošnjeg Radničkog sveučilišta. U Puli je obnašao mnoge značajne funkcije – bio direktor Općinske knjižnice i čitaonice, novinar u „Glasu Istre“, urednik časopisa „Istra“ i glavni urednik Istarske naklade. Od 1972. do 1974. bio je glavni i odgovorni urednik riječkoga časopisa „Dometi“. Smrt ga je zatekla na funkciji ravnatelja Naučne biblioteke Pula.

Kao mlad istarski intelektualac i član SK od 1956. Godine, nesobično se uključio u kulturnu akciju na tom done-davna, u mnogo čemu, zaostalom dijelu naše zemlje. Godine 1969. bio je imenovan za zastupnika Istre u Kulturno-prosvjetnom vijeću Savezne skupštine SFRJ. Politički je obilježen nakon Hrvatskog proljeća. Uz Zvanu Črnju, bio je jedan od osnivača i najzaslužniji aktivist u Čakavskom saboru, gdje je bio inicijator mnogih programa i akcija, urednik izdanja i glavni tajnik. Bio je među pokretačima edicije „Istra kroz stoljeća“, te urednik i priredivač pojedinih naslova.

U književnosti se predstavio 50-tih godina prošlog stoljeća tekstovima u „Istarskom borcu“. Od književno-publicističkih radova izdvajaju se ogledi o djelu Mate Balote – Dimenzije čakavštine Dragog kamena i Mate Balota. Sastavio je i napisao predgovor za Istarsku korabljicu. Pisao je o književniku Mirku Božiću, slikaru Renatu Percanu, glagoljici i glagoljaštvu, o mnogim istarskim krajevima, kulturnom životu Pule, knjižnicama i knjižničarstvu i mnogome drugome.

Gmünd – obilježavanje 100. obljetnice egzodusa Istrana

Sredinom svibnja, u sklopu obilježavanja stote obljetnice Prvog svjetskog rata, postavljena je spomen ploča u austrijskom gradu Gmündu, na mjestu velike masovne grobnice, u području nekadašnjeg taborišta, u znak zahvalnosti što je grad Gmünd primio istarske prognanike. Tih se događaja i evakuacije Puljštine, tijekom 1. svjetskoga rata, sjećaju još samo najstariji naši mještani. Obilježavanje je organizirala Općina Medulin u suradnji sa Općinama Ližnjani, Barban, Svetvinčenat te Gradom Vodnjanom, a pod potporom Istarske županije, a u vrlo uskoj suradnji s gradonačelnikom Gmündom i njegovim timom. Uz službene delegacije općina, gradova i županije, postavljanju spomen-ploče prisustvovali su i građani ovih Općina koji su u Austriju doputovali sa 5 autobusa.

Istrani prolaze kroz vrata nekadašnjeg logura u Gmundu

Nacelnik Denis Kontošić pozdravlja na njemačkom jeziku uzvanike u Gmündu, Austrija

48. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine

U sklopu 48. Smotre narodne glazbe i plesa Puljštine, početkom srpnja, u Barbanu je nastupilo 170 pjevača i svirača i sedam kulturno-umjetničkih društava. Predstavili su se KUD-ovi Barban, Mendula iz Medulina, pulski Uljanik, Savićenta, Rakalj i "Mate Balota", također iz Raklja, te Folklorna skupina "Armando Capolicchio" Zajednice Talijana iz Galižane. Manifestaciju su "Mantinjadom" na velikoj i maloj roženici otvorili Željko i Mihael Glavaš, a najbolji sudionici smotre u Barbanu predstavljali su Puljštinu na središnjoj 49. smotri narodne glazbe i plesa Istre 9. kolovoza u Labinu. Uz Smotru je bio organiziran okrugli stol i predavanje dr. Ivone Orlić koja je prezentirala nošnje, plesove i običaje u staroj školi u Barbanu. Organizatori Smotre su SAKUD, KUD Barban, barbanska Općina i Turistička zajednica, pod pokroviteljstvom Grada Pule i Općine Barban.

Održan 13. susret harmonikaša Zasvirimo u Barbanu

Leonardo Rojnić, Diego Učkar i Erik Mirković

Po prvi put u 13 godina održavanja tradicionalne smotre, najava lošeg vremena i kiše otjerala je harmonikaše s barbanske Place u sportsku dvoranu mjesne Osnovne škole Jure Filipovića. Na 13. susretu harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu" nastupilo je više od 80 sudionika. U Barban su pristigli harmonikaši iz cijele Istre, ali i Slovenije i to iz Izole, Savudrije i Sežane. Zapažen je bio i nastup mladih barbanskih harmonikaša Leonarda Rojnica, Erika Mirkovića i Diega Učkara.

Smotru je otvorio barbanski načelnik Denis Kontošić uz riječi da protiv više sile ne mogu, no Barbanci od fešte nikada ne odustaju. Organizatori smotre su barbanski harmonikaši na čelu sa glavnim voditeljom i koordinatorom, Romanom Baćac iz Draguzeti. Pokrovitelji tradicionalne smotre harmonika su Općina i Turistička zajednica Barbana.

Osamnaest maslinarki maslinara primilo diplome

Svečanom podjelom diploma osamnaestorici maslinara s područja općine Barban obilježen je završetak programa stručnog osposobljavanja za maslinare što ga je u suradnji s općinom Barban provelo Otvoreno učilište Diopter iz Pule. Barbanski načelnik Denis Kontošić rekao je tom prilikom kako se sve veći broj poljoprivrednika u ovom kraju počinje baviti uzgojem maslina i proizvodnjom maslinovog ulja, uslijed čega je 2009. godine pokrenuta i Smotra maslinovih ulja Općine Barban, pa je i njihova edukacija vrlo važna kako bi bili što konkurentniji i iz godine u godinu podizali kvalitetu svojih ulja. Diplome su primili: Babić Gvido, Bulić Anri, Ciceran Vinko, Filipović Nenad, Glavičić Albert, Kalčić Nives, Kožljan Dorino, Kvaranta Denis, Medančić Toni, Mirković Pio, Osip Antonio, Mahlić Višnja, Radola Edi, Rojnić Marčelo, Ružić Stanko, Trošt Mauricio, Verbanac Tino i Žudih Elmer.

Načelnik Denis Kontošić sa barbanskim maslinarkama i maslinarima

Održan 16. Dan sela Orihi sa oldtimerima i motoprstencom

Goran Paus i Daniel Benčić s tri pogotka u sridu slavili su na ovogodišnjoj 14. Mototrči na prstenac u sklopu 16. Dana sela Orihi koja se sredinom srpnja održala na Križici kod Orihi. Natjecale su se 22 posade (vozač i kopljanič) koje su u tri trke uspjele 24 puta pogoditi u sridu. Drugo su mjesto osvojili pulsko-valbandonski dvojac Ive Paus i Slaven Kisić, sa sedam puntu zahvaljujući dvije sride, dok je treće mjesto pripalo pulskom timu, Denis Radeki i Vlado Terlević, sa 6,5 puntu i s isto dvije sride. Dan sela Orihi, čiji su program vodili Orišanac Denis Kontošić, barbanski načelnik, te Ivan Rabar, nije mogao proći niti bez tradicionalnog okupljanja oldtimera, pa je prije motoprstence održan 14. Old timer's day, ali i 5. Old fićo day. Fešta u Orihi, uz glazbu trija Tići, nastavila se do dugo u noć na igralištu u središtu sela, a okončano je narednog dana svetom misom koju je na Križici vodio barbanski župnik Miroslaw Paraniak. Organizator manifestacije je Sportsko društvo Orihi, a pokrovitelji Općina Barban i njena Turistička zajednica.

Najstariji motor MOTO GUZZI, 1931 g

Oldtimeri na Krizici

Slavodobitnici 14. Mototrke na prstenac - Goran Paus, vozač, i Daniel Bencic, kopljanič

16. DAN SELA ORIHI Popis nagrađenih (43 sponzora)

14. OLD TIMER'S DAY

- žiri: Dario Rojnić (predsjednik), Dean Paus i Elvis Pavlić
- NAJSTARJI AUTOMOBIL: Fiat BALILLA 508 (995 cm³, 24 kW) – 1934. god.; vlasnik: Oriano Vitasović (1957.), Vodnjan; OK Rijeka
- NAJSTARJI MOTOR: MOTO GUZZI (500cm³, 13 kW) – 1931. god.; vlasnik: SIMON ROLIH (1972.), Ilirska Bistrica (Slovenija)
- NAJLJEPŠI AUTOMOBIL: JEEP WYLLIS (2199 cm³, 37 kW) – 1943. god.; vlasnik: Vladimir Weitzer; OK Rijeka
- NAJLJEPŠI MOTOR: AUGUSTA CSL (175 cm³) – 1955. god.; vlasnik: Mariano Bancic (1947.), Muggia (Trieste); OK Histria, Pula
- OLDTIMER ZA PET: BMW ISETTA 300 (300 cm³) – 1956. god.; vlasnik: Zlatko Ivančić (1949.), Kacana, Vodnjan; OK Umag

5. OLD FIĆO DAY

- FIĆO ZA PET: ZASTAVA 750 – 1977. god.; vlasnik: Stanko Kramar, Fažana; OK Histria, Pula

14. MOTOTRKA NA PRSTENAC

- 21 prijavljena posada (u 3 vožnje pogodili su 24 sride, staza dužine 33 m mora se proći unutar 5 sekundi)

- časni sud: Elvis Pavlić, predsjednik; Damir Kontošić i Roberta Kontošić

1. GORAN PAUS, Orihi (V) i DANIEL BENČIĆ, Pula (K) – slavodobitnici - pogodili su 3 sride u 3 vožnje (9 puntu)

2. IVE PAUS, Pula (V) i SLAVEN KISIĆ, Pula (K) – pogodili su 2 sride i 1 punat (7 puntu, isto kao i lani)

3. DENIS RADEKA, Pula (V) i VLADO TERLEVIĆ, Pula (K) – pogodili su 2 sride i 0,5 punata (6,5 puntu)

Zelena zastava pred eko-školom u Barbanu

Barbanska osnovna škola obnovila je po treći put status eko škole. U barbanskoj OŠ Jure Filipovića na svečanom obilježavanju Dana škole Zelenu su za stavu podignuli učenici Martina Krnjus i Michael Radola. Kratki osvrt na rad eko-škole pripremili su školske koordinatorice Smiljana Vale i Svjetlana Milotić. Pjevalo je školski zbor, svirali učenici Glazbene škole, a polaznici 3. razreda odglumili pravu eko-obitelj i sve prisutne podučili koju zdravu hranu treba jesti i kako pravilno odvajati otpad. Prvašići su recitali, a zanimljive zgode "đakinja prvakinja" uprizorile su učenice 2. razreda, dok su četvrtaši otplesali balon. Ravnateljica Zdravka Šarić istaknula je učeničke uspjehe tijekom godine. Među gostima bili su Ante Kutle, predsjednik udruge Lijepa naša, te Bisera Aras, regionalna koordinatorica Eko-škola.

Istarski jahači obranili međunarodno zlato

Stefano Osip, član Konjičkog kluba Istra iz Manjadvorci, na konju Wolf u svibnju je u mađarskoj Babolni ponovno osvojio zlato na međunarodnoj utrci u daljinskom jahanju, i to u utrci od čak 80 kilometara i obranio prošlogodišnju titulu. Osim Osipa i Wolfa, u Babolni se natjecao još jedan juniorski par, a to je Denis Radin na grlu Peren Liem, koja je zapravo došla osvojiti "Fei zvjezdicu" da bi nastavila natjecanja na međunarodnoj sceni, međutim, zablistala je na drugom mjestu, odmah iza Stefana i Wolfa. Također, zajedno su osvojili još jednu prestižnu nagradu - "best condition", nagradu za najbolju kondiciju. Iz Babolne su se tako članovi KK Istre vratili s tri pehara. Koliko su bili spremni, najbolje govori prosječna brzina zlatnog jahačkog para koja je iznosila 22 kilometra na sat, a u zadnjem krugu 32 kilometra na sat. Za one koji ne prate konjički sport, to u prijevodu znači da je par stazu doslovce izgalopirao što izdrže samo najpripremljeniji konji i jahači na svjetskim natjecanjima.

Zadnja vijest: Stefano Osip na konju Wolf, osvojio je početkom kolovoza zlatnu medalju na stazi dužine 60 km u austrijskom gradiću Wiesu u konkurenciji 16 jahača.

Održana 7. Smotra vina Općine Barban

Najbolje bijelo vino na Barbanštini ima Josip Glavaš iz Šajini, a najbolje crno Anica Matijaš iz Jurićevog Kala. Na 7. Smotri vina općine Barban, koja se u svibnju održala u staroj školi, komisija kojom je predsjedavao Goran Baćac drugo je mjesto za bijela vina dodijelila Marčelu Rojniću iz Grabri, a treće Josipu Koromanu iz Bateli. Drugo mjesto za crna vina osvojio je Mirko Bulić iz Šajini, a treće Dean Kalčić iz Camlići.

Na tri kvalifikacijske smotre u Barbanu, Šajini i Prnjani - na svakoj su se natjecala vina iz tri Mjesna odbora - ocijenjena 53 bijela i 42 crna vina. Pravo nastupa na završnoj smotri ostvarilo je 11 bijelih i 19 crnih.

Nagrade vinarima, bukaletu, plaketu i vinarski pribor, podijelili su Baćac, predsjednik barbanskog Općinskog vijeća Dalibor Paus te pročelnik županijskog Odjela za poljoprivredu Milan Antolović. Svi sudionici smotre dobili su i kemijsku analizu svojih vina. Prvonagrađeni su od vinarskog pribora dobili tinju od 500 litara, lijak i pretakač za vino, drugonagrađeni tinju od 300 litara, stolnu čepilicu i čepove, a trećenagrađeni leđnu prskalicu, rukavice i pretakač. Okupljeni su imali priliku degustirati sva vina koja su sudjelovala na smotri.

7. SMOTRA VINA OPĆINE BARBAN 2014.

NAGRAĐENA VINA po Mjesnim odborima

	MO BARBAN, MO PUNTERA I MO HRBOKI (29.03.) (29 uzoraka: 17 bijelih vina + 12 crnih vina)
--	--

BIJELA VINA	1. Marčelo Rojnić, Grabri 2. Bruno Kožljan, Barban 3. Anton Zustović, Melnica
----------------	---

CRNA VINA	1. Albino Rojnić, Grabri 2. Ivan Duras, Hrboki 3. Matija Poljak, Grabri
--------------	---

	MO ŠAJINI, MO PETEHI I MO MANJADVORCI (12.04.) (26 uzoraka: 15 bijelih vina + 11 crnih vina)
--	--

BIJELA VINA	1. Josip Glavaš, Šajini 2. Davor Ukota, Glavani 3. David Bulić, Glavani
----------------	---

CRNA VINA	1. Josip Brgić, Škitača 2. Mirko Bulić, Šajini 3. Drago Pereša, Bičići
--------------	--

	MO PRNJANI, MO GRANDIĆI I MO SUTIVANAC (26.04.) (40 uzoraka: 21 bijelo vino + 19 crnih vina)
--	---

BIJELA VINA	1. Josip Koroman, Bateli kod Prhati 2. Mladen Ljubić, Grandići 3. Mirjana Prgomet, Prhati
----------------	---

CRNA VINA	1. Anica Matijaš, Jurićevkal 2. Obitelj Grubić – Bastijanić, Jurićevkal 3. Dean Kalčić, Camlići
--------------	--

NAGRAĐENA VINA na središnjoj općinskoj smotri vina 7. Smotra vina Općine Barban Barban, 17.05.2014.

	11 Uzoraka bijelih vina
BIJELA VINA	1. JOSIP GLAVAŠ, Šajini 25 2. MARČELO ROJNIĆ, Grabri 34a 3. JOSIP KOROMAN, Bateli 14

	19 Uzoraka crnih vina
CRNA VINA	1. ANICA MATIJAŠ, Jurićev Kal 18 2. MIRKO BULIĆ, Šajini bb 3. DEAN KALČIĆ, Camlići 20

Riječ načelnika: DENIS KONTOŠIĆ, mag.educ.

NAPRID GRE NAŠA TRKA

Drage Barbanke i
Barbanci,

Uvo lito imamo almeno za ča kušeljat. Ne valja kada je suša, ma ne valja nanke toliko vode za intradu. Najprija pensaš da je narredno ča pada i da lipo drži friško i da tako intrada rendi, ma pokle dosadi i rečeš neka bude dosta. Joped, nas poslušat neće i pojti će po svoju. To ča narod govori da nikad tako ni bilo, rabilo bi pogledat almeno 150 do 200 lit nazda, pak reć kakovu više za to ča i kako je bilo. Dokle ni hujega, čemo stešo nikako potrpit; imat čemo, kako i ta druga lita, mrvu kumpira, bačvicu vina i življeneće će pojti pomalo naprid.

Trka na prstenac nan je joped na pragu. Uvo je lito 39., a drugo lito je lipi okruga numer, 40. Ždrljaju se lita i ko pensaš da ne. Dojt će pokle vreda i zlatna 50., a lipo će bit unin ki dojdu pokle nas kada budu brojili 100. efi 200. Trku na prstenac. Da ne bi te propensali da gororin s puta, reć ču van da smo bili u Sinju i da se tamo već prontivaju za 300. Sinjsku alkru drugo lito. Uvo je lito bila 299. E, to je lipi numer, su tega nahitali i nisu se frmivali nanke kroz velike rate, svjetske. Trkali su oni junaci i dotekli do modernega našega vrimena ud kompjuteri z numeron ud 3 stoljeća. Čestitamo njin već ponaprid za veliki jubilej!

U Sinju su bili lanjski slavodobitnik Andrej Kancelar i pobjednik lanjske Vitice Milio Grabrović. Red je da naši junaci vide trku ka se ni frmala u tih 300 lit. Znamo da je naša Trka starija – naša se levala 1696. lita, a njihova 1715. lita. Ma, naša je hodila desetak lit, pak se frmala. A njihova kada je partila, grabila je naprid i ni se frmivala nikad maj. Za to njin triba baretu kalat. I jušto pofat tega mi je draga da svako lito u Sinj pojdu naš slavodobitnik Trke i pobjednik Vitice, da vide malo tu atmosferu, to kako ti narod živi za Alku, kako narod štima alkare i sve une ki su na bilo kakov način u Alki, kako je slavodobitnik kralj lito dan, kako se štima i gleda konje...

Kada smo tribalj pojti ča iz Sinja u ponedjeljak, lipo je bilo stepli-lo, Sinjani su se pomalo budili ud fešte. Mi smo tribalj partit zgoru proti Barbanu, ma još je rabilo ubavit jenu stvar. Andrej i Milio su stili pogledat štale Viteškog alkarskog društva. To smo i načinili u srid podne. Dočeka nas je Ante Poljak i pogledali smo konje u štali. Meni je to bija napro lipi sinja da se Trka na prstenac nikad maj ne ferma, dokle imamo takove junačke ki želete gledati konje i štale, aš ča je Trka prez konja, kih danas na Barbanštini imamo lipi broj. I joped, ča je Trka prez konjaniki, a njih stešo moramo imat. I ne imat straha ud ninega – ko he ni dosta na Barbanštini, vrata Trke neka budu široko doprta za cilu nan Istru milu, aš i u hartah ud Trke piše da na njoj teču sjudi z cile Istre.

Kušelja san u Sinju i z našin predsjednikon, dr. Ivon Josipovićen. Srićan je ča će dojt joped u Barban po peti put i ča je bija svako lito svojega mandata poli nas. Ubeća mi je dojt i predsjednik Sabora Josip Leko, ministar Gordan Maras, ministrica Anka Mrak Taritaš, načelnik Glavnega stožera naše vojske Drago Lovrić... Za Barban svi znaju i u Barban kunteito dojdu. Za našu Trku zna cilj svit i pofat tega je moramo držat kako kaplju vode na dlanu. Neka nan i uvo lito bude junacka i na ponos svin ki se čujemo da smo Barbanci i ki se svojega nismo nikada sramovali ni nećemo.

Vaš načelnik, Denis Kontošić

Rezultati turizma za pola godine bolji nego lani

U prvih 6 mjeseci zabilježili smo više dolazaka i više noćenja nego lani za isto razdoblje. Koliko će utjecaja imati na konačan rezultat srpanjske rupe, razmještaj školskih praznika, nepovoljni vremenski uvjeti, jeftiniji smještaj u susjednim državama, to ćemo vidjeti na kraju sezone.

Dolasci

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Siječanj	0	0	0	3	7	22
Veljača	0	0	14	11	4	24
Ožujak	8	29	7	12	71	20
Travanj	74	56	83	128	103	203
Svibanj	200	159	156	405	561	407
Lipanj	310	255	622	702	831	1065
	592	499	882	1260	1577	1741

Noćenja

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Siječanj	0	0	25	72	182	97
Veljača	0	0	94	11	6	65
Ožujak	16	101	117	76	236	42
Travanj	486	440	592	499	429	867
Svibanj	1.070	969	746	2.256	4.567	1.877
Lipanj	2.928	2.343	5.075	5.666	5.848	9.166
	4500	3853	6649	8580	11268	12114

5. Regata Barbanske rivijere, Uvala Blaz

Događanja od Uskrsa do kraja 2014. godine

TRAVANJ

26.04.2014. - 7. Dan sela Manjadvorci, Manjadvorci

SVIBANJ

10.05.2014. – 7. Smotra vina Općine Barban, Barban

25.05.2014. - Majnica, Šajini

31.05.2014. - 4. Susret barbanskih pjesnika "Beside u jatu", Barban

LIPANJ

14.06.2014. - 3. Dan sela Draguzeti, Draguzeti

21.06.2014. - 11. Vilija Ivanje, Grabri

28.06.2014. - Proslava Dana sv. Pavla, Želiski

SRPANJ

05.07.2014. - 48. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine, Barban

12.07.2014. - 5. Regata Barbanske rivijere, Uvala Blaz; 4. Morska trka na prstenac

19.07.2014. - 16. Dan sela Orihi, Orihi

- 14. Old timer's day, Orihi; 5. Old fićo day; 14. Mototrka na prstenac, Orihi

26.07.2014. - 13. Susret harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu", Barban

31.07.2014. - 4. Barban Classical Music Night, Barban

KOLOVOZ

02.08.2014. - 16. Dan sela Puntera "Oj, Punterci", Puntera

09.08.2014. - 13. Dan sela Hrboki, Hrboki

11.-15.08.2014. - 3. Kiparska kolonija u drvu COK, Barban

15.-17.08.2014. - 39. TRKA NA PRSTENAC, Barban

15.08.2014. - Svečano podizanje za-stave i kulturni program

16.08.2014. - 19. Trka za viticu

17.08.2014. - 39. Trka na prstenac

31.08.2014. - Sutivanjica, Sutivanac

RUJAN

20 - 21.09.2014. - 6. BOS - Barbanski obrtnički sajam, Barban

20.09.2014. - 9. FESS - Fešta smokve i smokvenjaka, Barban

LISTOPAD

_10.2014. - Izložba gljiva, Draguzeti

STUĐENI

08.11.2014. - 7. Martinja u Bičići, Bičići

21.11.2014. - 7. Susret kantadura "Kantajmo i svirimo za Romana", Barban

28.11.2014. - 6. Smotra maslinovih ulja Općine Barban, Barban

PROSINAC

06.12.2014. - Dan Općine Barban, Barban

Izvješće o provedenim izborima za Vijeća Mjesnih odbora na području Općine Barban za mandatno razdoblje 2014.-2018. god

IZVJEŠĆE O REZULTATIMA GLASOVANJA

Temeljem Odluke Općinskog vijeća Općine Barban od 29. travnja 2014. godine, raspisani su izbori za Vijeća Mjesnih odbora na području Općine Barban. Izbori su se održali dana 08. lipnja 2014. godine u vremenu od 8,00 do 17,00 sati, te su utvrđeni slijedeći rezultati:

MJESNI ODBOR BARBAN

1. LUCIJAN BENKOVIĆ
Zamjenik člana: EMIL KOŽLJAN,
17 glasova

2. BRUNO BLAŽINA
Zamjenik člana: DENIS MILEVOJ,
17 glasova

3. DARKO BROSKVAR
Zamjenik člana: IGOR GLAVINIĆ
11 glasova

4. NENAD FILIPOVIĆ
Zamjenik člana: ALEKSANDAR BLAŽINA,
47 glasova

5. ANTON GLAVINIĆ
Zamjenik člana: IGOR KANCELAR,
10 glasova

6. ANDREJ KANCELAR
Zamjenik člana: DAMIR BASTIJANIĆ,
48 glasova

7. MLAĐEN KANCELAR
Zamjenica člana: KATICA ŠPADA, 22 glasa

8. MARKO KLEVA - predsjednik
Zamjenica člana: IVA MIRKOVIĆ, 75 glasa

9. ĐENIO POLJAK
Zamjenica člana: TANJA FRANJUL, 26 glasova

10. NEVEN ŠPADIĆ
Zamjenik člana: STEFANO KLEVA, 61 glas

11. SILVIO UČKAR – zamjenik predsjednika
Zamjenik člana: MARKO KOŽLJAN, 52
glasova

12. MARIO VERBANAC
Zamjenik člana: GVIDO BABIĆ, 48 glasa

13. MARKO VERBANAC
Zamjenik člana: BRUNO KOŽLJAN, 33
glasova

14. DANIJEL ZUSTOVIĆ
Zamjenik člana: MORENO ZUBAN, 23
glasova

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora BARBAN izabrani su: 1. Marko

Kleva, 2. Neven Špadić, 3. Silvio Učkar, 4. Andrej Kancelar i 5. Mario Verbanac.

Za predsjednika je izabran Marko Kleva, a za njegova zamjenika Silvio Učkar.

MJESNI ODBOR GRANDIĆI

1. DRAGUTIN KOLIĆ
Zamjenik člana: DENIS KRNJUS, 22 glasa

2. DAMIR KOŽLJAN
Zamjenik člana: MIRO PAVLIĆ, 24 glasa

3. NEVIA KOŽLJAN - predsjednica
Zamjenik članice: ŽELJKO BATEL,
17 glasova

4. DAMIR LICUL
Zamjenik člana: PREDRAG CELIJA, 12
glasova

5. BRANKO LJUBIĆ – zamjenik predsjednice
Zamjenik člana: MARIO ANDRIJANČIĆ, 35
glasova

6. KLAUDIO ZAJC
Zamjenik člana: SANDI UKOTA, 26 glasova

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora GRANDIĆI izabrani su: 1. Branko Ljubić, 2. Klaudio Zajc, 3. Damir Kožljan, 4. Dragutin Kolić i 5. Nevia Kožljan.

Za predsjednicu je izabrana Nevia Kožljan, a za njezinu zamjenicu Branko Ljubić.

MJESNI ODBOR HRBOKI

1. DALIBOR BILETIĆ - predsjednik
Zamjenik člana: KLAUDIO ANTIĆ, 39 glasa

2. MASSIMO BILETIĆ
Zamjenik člana: VILIM DOBRAN, 41 glas

3. PAOLO DOBRAN – zamjenik predsjednika
Zamjenik člana: MARIO CELIJA, 40 glasova

4. NENAD DURAS
Zamjenik člana: RADENKO RADOLA, 14
glasova

5. DAMIR RADOLA
Zamjenik člana: FRANKO RUBA, 37 gla-
sova

6. VALTER RADOLA
Zamjenik člana: IVAN BILJUH, 27 glasova

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora HRBOKI izabrani su: 1. Massimo Biletić, 2. Paolo Dobran, 3. Dalibor Biletić, 4. Damir Radola i 5. Valter Radola.

Za predsjednika je izabran Dalibor Biletić,

a za njegova zamjenika Paolo Dobran.

MJESNI ODBOR PETEHI

1. SAŠA BUDIĆ – zamjenik predsjednika
Zamjenik člana: MILJENKO BUDIĆ, 21 glas

2. DAMIR KONTOŠIĆ

Zamjenik člana: MORENO PAVLIĆ, 35 gla-
sova

3. DAVID MOŠNJA

Zamjenik člana: ROMANO PAUS, 17 gla-
sova

4. ANTONIO OSIP

Zamjenik člana: JOSIP BAĆAC, 30 glasova

5. ORIJANO POLJAK - predsjednik

Zamjenik člana: MARINKO ROJNIĆ 21

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora PETEHI izabrani su: 1. Damir Kontošić, 2. Antonio Osip, 3. Saša Budić, 4. Orijano Poljak i 5. David Mošnja.

Za predsjednika je izabran Orijano Poljak, a za njegova zamjenika Saša Budić.

MJESNI ODBOR PRNJANI

1. VEDRAN CAMLIĆ

Zamjenik člana: MARINO KONOVIĆ, 36
glasova

2. ELVIS DRAGUZET

Zamjenik člana: ALEN SOLO, 40 glasova

3. MIŠEL KALČIĆ

Zamjenik člana: ŽELJKO BATEL, 34 glasa

4. NIVES KALČIĆ – zamjenica predsjednice

Zamjenik članice: EDI CAMLIĆ, 46 glasova

5. ELIS KONOVIĆ

Zamjenik članice: IVAN PERČIĆ, 43 glasa

6. MIRO KOROMAN

Zamjenik člana: KRISTIJAN DRAGUZET, 29
glasova

7. TONI PAVLIĆ

Zamjenik člana: IDORIN PAVLIĆ, 37 gla-
sova

8. MIRJANA PRGOMET - predsjednica

Zamjenik članice: SANDI MAURIĆ, 47 gla-
sova

9. MAURICIO TROŠT

Zamjenik člana: LUKA CAMLIĆ, 41 glas

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora PRNJANI izabrani su: 1. Mirjana Prgomet, 2. Nives Kalčić, 3. Elis Konović, 4. Mauricio Trošt i 5. Elvis Draguzet.

Za predsjednicu je izabrana Mirjana

Prgomet, a za njezinu zamjenicu Nives Kalčić.

MJESNI ODBOR PUNTERA

1. ARSEN CICERAN

Zamjenik člana: ROBERT PERCAN, 35 glasova

2. GORAN PERŠIĆ

Zamjenik članak: PERO MILJAK, 36 glasova

3. FRANKO TROŠT – zamjenik predsjednika

Zamjenik člana: IGOR CICERAN, 26 glasova

4. ANTONIO VALE

Zamjenik člana: ALVIJAN VALE, 30 glasova

5. DINO VALE - predsjednik

Zamjenik člana: ELVIS CICERAN, 42 glasa

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora PUNTERA izabrani su: 1. Dino Vale, 2. Goran Peršić, 3. Arsen Ciceran, 4. Antonio Vale i 5. Franko Trošt.

Za predsjednika je izabran Dino Vale, a za njegova zamjenika Franko Trošt.

MJESNI ODBOR SUTIVANAC

1. MIRKO CVITIĆ

Zamjenik člana: MILAN LANČA, 31 glas

2. DALIBOR FRANČULA – zamjenik predsjednika

Zamjenik člana: MARIJAN ROCE, 95 glasova

3. FRANKO FRANČULA

Zamjenik člana: ALEKS PILJAN, 80 glasova

4. DARIJAN GRABROVIĆ

Zamjenik člana: ELVIS LICUL, 84 glasa

5. TONI MEDANČIĆ - predsjednik

Zamjenik člana: LORIS ROCE, 100 glasova

6. MILENKO ROCE

Zamjenik člana: SAŠA ROCE, 13 glasova

7. EDO ŠUGAR

Zamjenik člana: RATKO ŠUGAR, 76 glasova

8. MILENA ŠUGAR

Zamjenik članice: ZLATKO FRANČULA, 46 glasova

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora SUTIVANAC izabrani su: 1. Toni Medančić, 2. Dalibor Frančula, 3. Darijan Grabrović, 4. Franko Frančula i 5. Edo Šugar.

Za predsjednika je izabran Toni Medančić, a za njegova zamjenika Dalibor Frančula.

MJESNI ODBOR ŠAJINI

1. ANTON ANTOLOVIĆ – zamjenik pred-

ODAZIV BIRAČA NA IZBORIMA

MJESNI ODBOR	BROJ BIRAČA	GLASOVALO	ODAZIV
MO BARBAN	319	126	39%
MO PUNTERA	96	54	56%
MO HRBOKI	281	81	29%
MO ŠAJINI	314	107	34%
MO PETEHI	279	71	25%
MO GRANDIĆI	302	63	21%
MO PRNJANI	268	98	37%
MO SUTIVANAC	291	122	42%
Ukupno	2150	722	34%

sjednika

Zamjenik člana: MIRKO PEREŠA, 64 glasa

2. ALEKS KOLIĆ

Zamjenik člana: BRANKO KOLIĆ, 29 glasova

3. RENCO KOLIĆ

Zamjenik člana: DARKO KOLIĆ, 23 glasa

4. DRAGO PEREŠA - predsjednik

Zamjenik člana: VALTER PEREŠA, 81 glas

5. IVANA RADOLA

Zamjenik članice: IVAN BORULA, 26 glasova

6. EDI UKOTA

Zamjenik člana: ERVIN UKOTA, 77 glasova

Slijedom navedenog, u Vijeće Mjesnog odbora ŠAJINI izabrani su: 1. Drago Pereša, 2. Edi Ukota, 3. Anton Antolović, 4. Aleks Kolić i 5. Ivana Radola.

Za predsjednika je izabran Drago Pereša, a za njegova zamjenika Anton Antolović.

MJESNI ODBOR MANJADVORCI

Izbori nisu održani jer nije bilo prijavljenih kandidata za Vijeće Mjesnoga odbora Manjadvorci.

Izborna komisija za provođenje izbora članova Vijeća Mjesnih odbora na području Općine Barban:

- Suzana Racan Stern, predsjednica; Aldo Osip, član; Mirko Bulić, član

- Vesna Pavletić, zamjenica predsjednice; Grozdana Dobran, zamjenica člana; Milan Mirković, zamjenik člana.

PODUZETNIŠTVO: Studenti pulskog Fakulteta ekonomije i turizma dr. Mijo Mirković ove akademske godine izradili su poslovne planove za 9 barbanskih poduzetnika kao dio nastave dvaju kolegija koje vode prof. dr. sc. ROBERT ZENZEROVIĆ, inače prodekan na ovom fakultetu, rodom iz Plehuti, te doc. dr. sc. VIOLETA ŠUGAR, rodom iz Sutivanca

KORISNO ZA PODUZETNIKE I STUDENTE

Studenti Fakulteta ekonomije i turizma „Dr. Mijo Mirković“ prošle su akademske godine u sklopu svoje prakse i nastave izradili devet poslovnih planova za barbanske poduzetnike. Riječ je o suradnji Sveučilišta Jurja Dobrile i barbanskih poduzetnika, uz potporu Općine Barban, koja je okrunjena potpisivanjem sporazuma o sudjelovanju u projektu izrade poslovnih planova, kao dijela nastave dvaju kolegija Poduzetništvo i gospodarstvo i Strateško računovodstvo koje vode dva profesora barbanskih korijena - prof. dr. sc. Robert Zenzerović, inače prodekan na ovom fakultetu rodom iz Plehuti te doc. dr. sc. Violeta Šugar, čiji je otac rodom iz Sutivanca. Svesrdnu pomoć u ovom projektu pružila im je asistentica Roberta Kontošić iz Orihi.

Planove su izradili za tvrtku Istra Adventure, konobu Vorichi, tvrtke Pronat d.o.o., Veting d.o.o., Uvesco d.o.o., obrt Karatela, Auto Baggio, te Paintball Črnjak, ali i za Glavani Park. Među barbanskim poduzetnicima našao se i jedan porečki poduzetnik, Zoran Rabar iz tvrtke R.Z. Tours d.o.o. Više o projektu porazgovarali smo s profesorima Zenzerović i Šugar.

Početkom godine studenti s Fakulteta ekonomije i turizma dr. Mijo Mirković izradili su poslovne planove za 10 barbanskih poduzetnika. Kako ste došli na ideju izrade takvih planova?

Violeta: Kako sam nositeljica kolegija s područja poduzetništva, a nisam odvjetnik bila samo predavač na fakultetu, već sam radila i kao mala poduzetница i kao novinarka, imam različita iskustva i uvijek pokušavam studentima približiti teoriju i praksu. Shvatila sam da kroz to moje životno i poduzetničko iskustvo, koje želim kombinirati s teorijom, da studentima pomaže da neke stvari bolje pamte i da im gradivo bude manje suhoporno. Vidjela sam da i oni sami na to dobro reagiraju i kako sam u kontaktu s poduzetnicima i često su dolazili na fakultet kao gosti predavači, nekako se spontano nametnula praksa da studenti rade s poduzetnicima. Budući da im

prof. dr. sc. Robert Zenzerović

je jedna obveza osim polaganja ispita i učenja teorije izrade projekata, da se to ne bi sve svelo na prepisivanje s interneta, moja je želja bila da jednim udarcem ubijemo dvije muhe - da studentima omogućimo da kroz spajanje teorije i prakse usvoje neko znanje i da steknu uvid u stvarnost i praksu. Dakle, nešto s čime se mogu sresti u životu, budući da je poduzetništvo vrlo živo i svakidašnje. Na svojim sam kolegijima krenula s idejom da se za poduzetnike izrađuje studije njihovih slučajeva. Poslije su se iz toga izrodili poslovni planovi budući da je metodologija izrade poslovnog plana nešto što je konkretno, korisno i operativno vrijedno i što studentima kasnije može dobro doći kao alat kojim se mogu služiti ako žele sami napisati svoj projekt i krenuti u poduzetničke vode ili se žele time baviti prije nego nađu drugi posao.

-Već na prvom projektu koji su radili s inovatorima, odnosno članovima Saveza inovatora, naši su studenti izrađivali studije slučajeva na temelju kojeg su predstavljali svoje inovacije potencijalnim investitorima. Svi su time bili jako zadovoljni i moj kolega profesor, sada prodekan Robert Zenzerović se na svoj način uključio, budući da drži kolegi-

je koji se bave računovodstvom, što je važan dio poduzetništva. Napravili smo jedan interdisciplinaran spoj između poduzetništva i strateškog računovodstva gdje studenti u interdisciplinarnim timovima surađuju s poduzetnicima i za njih izrađuju prave poslovne planove primjenjujući steklena znanja iz teorije, koristeći stvarne situacije i pokušavaju riješiti problem.

Robert: Prateći suvremene trendove na području visokog obrazovanja, naš je fakultet prepoznao potrebu za osvremenjivanjem pristupa u edukaciji studenata. Od uvođenja tzv. Bolonjskog sustava studiranja, Fakultet sve više naglašava pristup "learning by doing", odnosno pristup kojim studenti usvojena teorijska znanja dodatno potvrđuju na praktičnim primjerima. Programom studija tako su predviđene obveze studenata da odrade odgovarajuće radionice na praktičnim primjerima ili pak borave nekoliko dana u posjetu poslovnim subjektima. Osim radionica, sve veći broj kolegija uključuje pristup analize praktičnih slučajeva iz prakse i/ili analizu kretanja odgovarajućih pokazatelja čime stječu kompetencije koje im omogućuju brže zapošljavanje. Izrade poslovnih planova jedna je od tematskih cjelina u okviru predmeta Strateško računovodstvo kojeg osobno držim. Uočivši sposobnost studenata da kvalitetno rješavaju navedenu problematiku te prepoznavši potrebu poduzetnika i obrtnika za izradom takvih planova, u suradnji s doc.dr.sc. Violetom Šugar, pokrenuo sam prije tri godine pilot projekt. Nakon pozitivnih prvih iskustava projekt je nastavljen i proširen na druge predmete te danas predstavlja sastavni dio studentskih obveza.

Kako to da ste odabrali baš barbanske poduzetnike?

Violeta: Mi smo bili proaktivni, pa smo sami ponudili izradu takvih planova barbanskim poduzetnicima putem Općine Barban. Načelnik Denis Kontošić tu je ideju objeručke prihvatio i uz njegovu smo pomoć organizirali inicijalni sastanak s desetoricom njih koji su pristali. Oni su i sami

imali u planu neke ideje i poduhvate i ta im je ideja dobro došla. Poduzetnici su bili jako zadovoljni i nisu imali nikakvih primjedbi. Barbanština je jedan poduzetnički kraj, tako je ovo iskustvo bilo jako pozitivno. Vjerujem da ćemo surađivati i s drugim gradovima i općinama jer na ovaj način i mi profesori dobivamo reakcije iz privatnog sektora.

Kakva je korist takvih projekata za poduzetnike?

Robert: Vrlo često zbog preuzetosti redovitim poslom, poduzetnici poslovno planiranje stavlaju u drugi plan te nerijetko pokrenu novi projekt bez izrade poslovnog plana u pismenom obliku. Sigurno je da neki oblik poslovnog plana postoji, ali njegova izrada u formalnom obliku se zanemaruje, što ponekad dovodi do poslovnih neuspjeha. Naime, poduzetnici ponekad ne obuhvate sve troškove, loše procijene prihode, ne prave razliku između ekonomskih kategorija prihoda i primjaka, te troškova i izdataka i slično što može biti pogubno za novi poslovni projekt. Kako bi dobili što je moguće kvalitetniju podlogu za donošenje odluke o pokretanju poslovnog poduhvata, poduzetnicima je na raspolaganje stavljenha mogućnost da koriste usluge studenata pod mentorstvom nastavnika. Poduzetnici su zapravo dobili poslovni plan koji je na temelju od njih danih inputa nedvosmisleno odražavao je li potencijalni poslovni poduhvat uspješan ili to nije, odnosno u kojem su dijelu potrebna poboljšanja i racionalizacije.

Što su kroz taj projekt studenti mogli naučiti i koliko ih je bilo ukjuceno?

Violeta: Poduzetnik ima jednu ideju koja u glavi izgleda fenomenalno, a kada je pokušava konkretizirati i napisati, a kamoli izračunati, to je već nešto drugačije. Poduzetnici nekad za to nemaju vremena, a neki niti znanja. A mi to radimo besplatno. To je sastavni dio studentske prakse i financirani smo iz javnih sredstava. Studentima dakle daje praktično iskustvo, a poduzetnicima je to jedan dokument kojim mogu raspolagati kako god žele, a neki dobiju i nove ideje. S tim dokumentom mogu otići u banku i tražiti investiciju. Mogu ga i mijenjati te nadopunjavati i prilagođavati. To je interaktivan proces i svakako ćemo ga nastaviti. Studenti su bili jako zadovoljni, iako im je bilo teže jer su morali komunicirati s poduzetnicima i

doc. dr. sc. Violeta Šugar

prilagođavati se njihovim obvezama te su učili kako planirati i raditi u timu. Shvatili su na ovaj način i što im je iz teorije vrijedno i korisno jer se puno toga pročita i nabuba pa se zaboravi. A ono što provjere da im je korisno, vjerujem da to doista pamte. Mnogi studenti, koji su se zapošljavali, rekli su da im je to iskustvo iznimno pomočilo. Jer steći diplomu ne znači da si ti odmah stručnjak za neko područje. To je samo platforma da se negdje lakše snađeš. A u budućnosti će se tražiti upravo kompetencije. Naši studenti stječu određene kompetencije koje će „prodavati“. Vjerujem da ovakvi projekti doprinose tome da se studenti lakše uključe u stvarni svijet i da se naviknu na rješavanje problema.

- S poduzetnicima su radili studenti diplomskog studija, a radilo se u timu sa šest do osam studenata. Svaki je tim vodio jedan voditelj, a u projektu je sudjelovalo oko 70 studenata.

Oboje ste porijeklom iz Općine Barban. U kom bi se smjeru što se tiče gospodarskog razvoja vaša Općina trebala razvijati?

Robert: Generalni pravac razvoja je utvrđen. Opremljena je Poduzetnička zona što predstavlja veliku stvar za malu općinu poput barbarske. Uz dva za općinu značajna poslovna subjekta koji su otvorili svoje pogone, stvorena je infrastruktura i za ostale manje poslovne subjekte. Time je stvorena vrlo kvalitetna pretpostavka za daljnji razvoj prerađivačke industrije, ali i uslužnih djelatnosti (nevezanih izravno za turizam). U tom dijelu treba poduzimati daljnje aktivnosti, budući je baza dugoročnog gospodarskog razvoja svake zemlje prerađivačka industrija koja vuče za sobom niz ostalih djelatnosti. Nikako ne treba zanemariti male tradicijske obrte kojih na Barbanštini postoji i koji osiguravaju zaposlenost jednom manjem dijelu populacije. Njihova je važnost strateška. Naime, dugoročno je važno očuvati selo i smanjiti njegovu depopulaciju. Štoviše, u dugom je roku potrebno poraditi na doseljavanju stanovništva i to osobito onog koje svoje korijene ima na Barbanštini (podsetimo se generacija koje su u potrazi za poslom iseljavale u urbane sredine širom Istre) i koje na Barbanštini ima djedovinu. Trenutno najopasnija po-

Poduzetnička zona u Barbanu

java s kojom se suočava čitava zemlja jest upravo odumiranje stanovništva. Imajući u vidu sve veći značaj djelatnosti utemeljenih na znanju, bilo bi korisno stvoriti odgovarajuću infrastrukturu u kojoj bi se navedene djelatnosti mogle razvijati. Mislim pritom na poduzetničke inkubatore kao rasadnike novih ideja i poslovnih poduhvata koji bi omogućili razradu poduzetničkih ideja i njihovu komercijalizaciju. Jedan mali, ali koristan korak ka potencijalno nečemu puno većem.

- Turizam stavljam na drugo mjesto. Ne slučajno. Radi se o fenomenu kojeg treba sagledati u bitno širem društvenom kontekstu kako bi se osigurala dugoročna održivost prekrasne općine kakva je Barban. Ova godina svakako govori tome u prilog. Do sada je turizam bitno doprinio razvoju općine na način da su uređene oronule stare kuće, izgrađeni

novi objekti, odnosno općina je dobila jednu novu perspektivu što je svakako pozitivno. Tome treba nadodati i niz popratnih uslužnih djelatnosti koje relativno dobro prate porast broja noćenja. Osim vjerovatnog porasta broja smještajnih kapacita u kućama za odmor na području Barbanštine (koja će vjerojatno rezultirati padom prosječne cijene noćenja uslijed rastuće konkurenциje), potencijal rasta predstavljaju i mini kampovi te ostale popratni sadržaji. Također treba poraditi na novim oblicima povezivanja postojećeg smještaja poput difuznih hotela. Opasnosti u tom smislu svakako su pretjerana izgrađenost i narušavanje ruralnog identiteta Barbanštine.

Turizam je jedna od najbitnijih gospodarskih grana žitelja na Barbanštini. Ide li razvoj turizma u tom dijelu Istre u dobrom smjeru? Treba li drugačijih sadržaja osim kuća

za odmor? I koji potencijalno?

Robert: Promatrajući globalni razvoj turizma, važno je Istru sagledavati kao jednu destinaciju i na taj je način promovirati na globalnom tržištu na čemu treba ponajviše poraditi turistička zajednica. Stvar je Istarske županije u kojem će se smjeru specijalizirati pojedine destinacije ili skupine destinacija. Barbanština je stvorila plodno tlo za specijalizaciju u avanturističkom turizmu te zajedno s Labinštinom može razmišljati o specijalizaciji u tom smjeru. Važno je razumjeti da su turistička kretanja ovisna o nizu globalnih pojava na koje mi nemamo utjecaja te da će određeni broj gostiju uvijek posjećivati Istru kao destinaciju budući je još uvijek (a ne vidim razloga da će se to drastično promijeniti u bližoj budućnosti) glavni motiv dolaska gostiju more i sunce.

DOMAĆA BESIDA: RITA BRGIĆ STOKIĆ, 56 godina, čakavska pjesnikinja iz Manjadvorci

ČAKAVŠTINA JE MOJ SVIJET

Već niz godina istarskoj je javnosti poznata Rita Brgić Stokić, Manjadvorčanka koja je osvojila Istru svojim stihovima. Čakavica je dio nje, pa tako i njezinih stihova, duše i bića. Iznosi ih vrlo rado na radiju, televiziji, ali i na brojnim feštama i smotrama diljem Poluotoka. Članica je Istarskog ogranka Društva hrvatskih književnika, a osim vlastitih zbirkri pjesama zastupljena je u 39 zajedničkih zbirkri i zbornika. Od nedavno piše i haiku poeziju, a ti radovi su joj objavljeni u Rumunjskoj i BiH. Jedna je od rijetkih koji su uvršteni u zbornik u Rumunjskoj za haiku. Svojim je nastupima prošla cijelu Hrvatsku i Sloveniju, a 2012. god. jedina je iz Istre od Hrvatskog sabora kulture - Križevci dobila pohvalnicu "Mihovil Pavlek - Miškina" za dijalektalnu poeziju i to za obe pjesme koje su uvrštene u zbornik. Dobitnica je i mnogih drugih priznaja.

Poznati ste u Istri kao spisateljica i pjesnikinja na čakavici. Što trenutno pripremate?

- Da, znam da me ljudi pre-

poznaju kao spisateljicu, pjesnikinju i to me jako veseli. Uvijek rado popričam sa ljudima, to naše "ča" tako slatko zvuči, za mene to je najlipča beseda svita. Ma kad lipo pogledate tu kartu svita, i kad van oči ubrnu na Istru...kako Van zgleda? Meni je kako srce, srce ud kokoše, lipo se čuje kako tuče i kako je zdravo to naše srce, tiči kantaju, arija tepli, ma i vitri su meklji. Trenutno, ustvari, gotove su mi dvije zbirke poezije, jedna na čakavštini i jedna na standardu književnog jezika. Polako ih uređujem i pripremam za izlazak u život, pomalo, ma sigurno, a i jedan roman koji sam već dvije trećine

napisala moram završiti. On je pisan standardnim književnim i istinit je.

- Pišem i spremam rječnik starih istrijanskih besida koje već pomalo padaju u zaborav, imam već oko 1000 riječi. Pišem beside južne Istre i Prikodrage... Ljudi me zaustavljaju na cesti i kažu mi da zapišem riječi koje oni znaju. Ima ih puno koje i ja čujem prvi put. To me jako veseli jer vidim da ljudi cijene moj trud i rad, zahvaljujem svima koji me zaustavljaju da bi mi rekli koju novu riječ, a ne upotrebljava se u današnjem govoru. Ne znam da li ču ga ja završiti, ali pustiti ču svojoj dici, mojim unucima, budućim naraštajima.

- Osim što se bavim pisanjem, radim i na humanitarnom radu, gdje sam veoma aktivna. Mnogo surađujem sa Savezom slijepih Istarske županije i potpomažem u njihovim projektima, tako da mi je od istih 2012.godine dodijeljena srebrna plaketa za potporu izgradnje Kuće svijetla - Cukrići. Humanitarnim dijelom aktivna sam i u Centru Veruda, gdje borave osobe sa posebnim potrebama, te sam u više

navrata bila njihov gost.

Nastupali ste često i na raznim priredbama, smotrama, okupljanjima pjesnika i književnika gdje ste iznosiši svoje stihove. Kako je došlo do toga i gdje ste sve imali priliku predstaviti svoje stvaralaštvo? Gdje sve nastupate ove godine?

- Nastupam na raznim smotrama, organizatori me pozivaju, prepoznali su vrijednost i značaj moga izražavanja, vrednuju moj rad. Pišem za svoje ljude, za ljude koji vole moje ča, svatko se nađe u nekoj pjesmi, riječi, trenutku govora, života, pogledu, gesti.

- Mnogo puta sam bila gost na Radio Rijeci kod gospodina Ferlina, na Radio Puli sam veoma često, Radio Istri, Radio Maestralu, Tv Istri, Tv Novi, gostovala sam u OŠ Poreč i tamo imala dva sata čakavskog dijalekta s učenicima petog razreda. Već četvrtu godinu za redom moje su knjige izložene na Sajmu knjiga u Puli, moju dvojezičnu zbirku "Mome Vodnjanu / sigurna stanica" zatražio je Povijesni institut u Rovinju i na to sam jako ponosna.

- Nazočna sam na svim manifestacijama pjesnika diljem Istre, od Vižinade pa sve do moje Općine Barban, kad su susreti barbanskih pjesnika "Beside u jatu" što je veoma pohvalno za Barban i načelnika Denisa Kontošića koji je osnivač tih susreta. Treba njegovati svoje korijene, jer zbog moderne tehnologije i civilizacije naše ča mora ostati tu, među nama, ne smijemo nikada zaboraviti tko smo i da je naš dijalekt naša povijest, sadašnjost i budućnost. Ove sam godine bila već četiri puta u Zagrebu, u Mariboru, po cijeloj Istri, nastupam u Baratu, Kanfanaru, Vižinadi, Barbanu, Golašu, Rovinju, Poreču, Pazinu, Vrsaru...

Djelujete aktivno i u Vodnjanu. Što Vam taj angažman u udruzi Cvitak nosi?

- U Vodnjanu sam radila, osjetila sam veliku dobrodošlicu i pripadnost tom starom i predivnom gradu. Upoznala mnoge drage ljude, sklopila mnoga prijateljstva, dijelila zajedno sa njima suze, smijeh, radost. Tri sam godine bila u Udrizi "Cvitak", od toga sam dvije godine bila predsjednica iste. Međutim moje stvaralaštvo i moji projekti zahtijevaju od mene veliki rad, te sam mjesto predsjednice prepustila ostalim članicama. Ostavila sam im svoje smjernice, ideje i elan za sretan nastavak. Toliko sam zavoljela taj grad da

sam i dvojezičnu zbirku posvetila upravo Gradu Vodnjanu.

- Tu sam shvatila koliki je moj potencijal rada, organizirala sam zahtjevne projekte. Od same zamisli do konačnog ostvarenja, zamislila sam sama. E tu sam iznenadila samu sebe. Prvi moj veliki projekt bio je 1. Memorijal za Ingrid Krušić Maretić, tu sam pozvala 29 pjesnika Istre, svi su se odazvali, pozvani su doktori koji su se rado odazvali da bi nam iznijeli svoje predavanje o karcinomu dojke i kako se boriti i liječiti, nazočne su bile članice i voditelji Udruge "Gea" - Pula. Toliko toga želim još odraditi, imam hrabrosti, volje, želje, znam da hoću i da mogu, ništa mi nije teško, sve radim iz ljubavi. I hvala mome suprugu što me u svemu podržava, svugdje me prati i ništa mu nije teško; da nemam njegovu podršku, vjerujte, ni ja ne bih bila tako jaka.

Otkuda uopće ta ljubav prema pisanoj riječi? I zašto baš čakavica?

- Ljubav prema pisanoj riječi u meni je usađena jako, jako davno. Naime, kao mala djevojčica, čitala sam i pisala sve, već od svoje četvrte godine života. Možete zamisliti da jedno dijete od četiri godine može biti počasni član "Pionirske knjižnice" Pula... Da, to sam bila ja. Čini mi se da sam pročitala vagun knjiga... Zašto čakavština? Pa to uopće nije upitno. Uz čakavštinu sam rođena, odrasla, zaljubila se, volila i rađala, uz čakavštinu je moje sve. Čakavština je moj svijet, ona je moja hrana, moj život. Možete zamisliti... kad nekad kazujem svoje stihove na čakavštini, mene prolazi neka topla jeza, trnci mi pasivaju kroz tilo, e to je una prava ljubav za svoju besidu.

- Koliko je velika moja ljubav prema čakavštini dokazuje i moj unuk Antonio Vlah, koji ima 11 god. (ide u OŠ Barban) i na moj nagovor počeо je svirati roženiku, toliko ju je zavolio da je rekao da je nikad u životu neće pustiti iz ruke. Sviram i ja roženiku, ali za svoj gušt. Učitelj mu je naš Barbanac Mihael Glavaš koji djeluje u KUD-u Barban. Toliko dobro svira da ga razni organizatori pozivaju da svojom svirkom otvori neku manifestaciju, prati me sa roženicom svaderi, od Zagreba do Pule. Jedini je u selu Manjadvorci od velikih i malih koji svira roženiku. Ča drugo reći nego...ljubav i život u najlipčoj besidi svita, moje ča.

Zivot na selu uvijek sa sobom nosi i više obveza. Na koji način uspijivate uz sve obveze posvećivati se svom

stvaralaštvu?

- Život na selu, da, ima obvezu puno, ali šta može biti teško?! Kad radiš sa voljom i ljubavi u srcu, ništi ni teško. Sve ja rivan, lipo se organiziran, malo delan, malo počivan, pak nasadin kakovu kokoš, malo pomoren na zemlji mužu... Ne čuda, ma uno ča učinim ja, ne rabi on. Najden ja vrimena i za klatiti, popiti kafe z preteljima i preteljicama. Najlipče mi je pisati po noći, kad me nidan ne pita niš, tu san ja kapo, u svojen svitu, samo ja... Najden ja vrimena i za na učinetu delati, na more gren, ma sve se more kad se če... Jušto je, samo triba znati. I na kraju jedno veliko hvala mom dragom prijatelju Liviu Morosinu koji me uveo u predivan svijet kulture.

- Inače, u Manjadvorce smo ja i suprug doselili 2007. na suprugovu starinu i naslijedstvo. Suprugova je mama rođena u Manjadvorci u dijelu sela zvan Pliški, gdje smo i danas. Veoma se veselim tome, jer je i moj otac iz sela Manjadvorci, skoro sav tatin rod je u selu, tu sam doma i jako sam ponosna što nosim prezime Brgić i ponosna na sav svoj rod. Po mami sam Prikodražanka, selo Selina. U Selini sam provela većinu svoga djetinjstva, školske raspuste i svaki slobodan trenutak. Puno me lijepih trenutaka veže za taj dio Istre koji će uvijek nositi u srcu. Poseban je to osjećaj.

Objavljena djela:

- "Bubamara": slikovnica za dječcu, koja je objavljena za humanitarne svrhe (za vrtiće) 2011. god.

- "Dokle budu gori zvizde": zborka poezije čakavskog dijalekta 2011. god., urednici su bili Livio Morosin i Slavko Kalčić - Roverski

- "Vrutki vrimena": zborka poezije čakavskog dijalekta 2012. god. urednik: Livio Morosin, crteži: Vedran Šlipetar

- "Mome Vodnjanu / Sigurna stanica - Alla mia Dignano/ Rifugio sicuro": zborka poezije na hrvatsko - talijanskem, urednica i prijevod na talijanski: Vanesa Begić, lektorica: Iva Lanča Joldić 2013. god.

- "Još vajk dite": knjiga priča (autobiografija) pisana čakavštinom na bazi humora u kojoj se isprepliću dva dijalekta Istre, Barbanština i Prikodraga 2014. god., urednik: Livio Morosin

BARBANSKI HARMONIKAŠI: DAVOR UKOTA, 50 godina, iz Glavani, mesar i veliki zaljubljenik u harmoniku, jedan od nekoliko poznatih odraslih barbanskih harmonikaša koji nastupaju na svim barbanskim manifestacijama

POČEJA SAN SVIRITI KAKO DITE

Pedesetogodišnji Davor Ukota jedan je od najveselijih Glavanaca bez daljnjega. Iako mu posla ne nedostaje, jer ga nakon smjene u trgovackom centru Getro, za pultom mesnice, čeka kampanja, uviјek nađe vremena za dobro društvo, škerac i naravno harmoniku. Davor je, naime, od malih nogu veliki zaljubljenik u ovaj instrument, a na Barbanštini i šire među ljubiteljima ove glazbe poznat je po svojoj svirci. Kada je dobre volje, onda niš ni teško, pak ni pokle dela i kampanje uzeti harmoniku u ruku i zasviriti kumpaniji.

Kada ste počeli svirati harmoniku i od kuda ta ljubav?

- Ja san još kako dite počea sviriti triještinu. Navadja san se na triještini sviriti od po-kognega barbe Ive. Onda san ima 4-5 lit. Već od onda gajin tu ljubav ku su na mene prenesli on i tac, ali i drugi moji barbi ki su svirili tud po plesi po selu. Prvi nastup san ima poli Curginh kada je moj tac svirija u plesu. To je bila moj prvi službeni nastup ča pametin. Tada san ima oko sedan-osan lit. Moj tac je svirija u plesu, a pokle su me ljudi iskali da ja zasvirin. Dakle, prvo san počea svirevati na triještini, a pokle mi je tac kupija klavirku.

Dakle, samouk ste?

- Da, samouk san. Pokuša san hoditi u muzičku školu, ali to je bila velika obaveza i nisan finuja nanke prvi razred. Kada san bija na predisipitu, profesor mi je reka da ništo zasvirin ča znan po svoju. Kada me je posluša, mi je reka - „Ma ne rabi ne tebi da gres u školu“. Svirin ipak samo za sebe i za dobru kumpaniju.

I nikad harmoniku zapravo niste ni zapustili?

- Zapanstija san je jeno vrime kada san se uženja. I pokle nazad je-

no 10-15 lit san opet počea svirevati s kumpanijom. I to jopet na nagovor. Prije nego ča san se uženja, svireva san po piri i koliko se moglo rivati radi dela, jer je to velika obaveza. Moraš biti svaku subotu slobodan, a to je jako teško uskladiti z delon. Kada san jopet počea svirevati, san si naša kumpanja Stanka Vitasovića iz Gilešići ki živi u

no nastupan od prvega dana na smotri harmonikaša u Barbanu. To je druženje i smotra tega ki koliko zna. Od samega početka san u temu. Ali ne samo u Barbanu. Pojdemo mi i u Žminj, Zabrežane, a nikad san jedno tri-četiri puta poša u Roč z triještinom. Ali više se sve ne more uskladiti. Nastupan sa svojin kumpanjom

Stankon Vitasovićen, ali vajk nan se još ki more pridružiti. Svaki ki ima dobre namjere, je dobrodoša. Kada su te smotre harmonikaša, onda većinom svi nastupaju sami, pogotovo u Žminju. A na drugih smotrah, kako se kadi koja kumpanija stane.

Na Barbanštini je jako puno harmonikaša, pa kada se svi skupe, tvorite jedno lijepo harmonikaško društvo.

- Svaki svoju kumpaniju išće i mi smo dio te kumpanije. Nama to ni nikakva obaveza, nego gušt nastupati okolo u društvu po feštama. Da mi ki to naredi, ne bih to dela. Jednostavno se tako osjećamo i tako svirimo. Nažalost, tu u okolici Glavani ni mlađih svirači. Ali vidin da je mlađih svirači z Orihi i Želiski. A najdraže mi je kada to vidin. Iman sina i šćer, ali nisu zainteresirani. Ni mi zbog tega ni ža,

ni drago, jer ninega ne moreš natirati da dela ono ča neće. Dakle, siliti nikoga na ništo, nema smisla. A sin kanta ko gardelin, ko će.

Zaposleni ste, u slobodno vrijeme svirate harmoniku i nastupate, a tu je i kampanja. Kako sve to stignete?

- Sve se more rivati ko je dobre volje. Ali dela se puno manje nego prije na kampanji. Prije nikad smo držali krave, prasce i kokoš. A sada nažalost držimo samo kokoš. Od sve kmeštine, na kraju smo ustali na 10 kokoš (smijeh).

Puli. Sada skoro svi svire u paru. Ritki su ti ki gredu sami. Ja više nikamor ne gren sam, jer je to jako teško, a i kada ste u dva, se liplje pasa.

Svirate i danas po vjenčanjima, smotrama?

- Da, još vajk svirin po piri. Sa svih mojih 50 lit (smijeh). Nikad su od tega svirevanja po piri bili veliki šoldi i dalo se lipo od tega živiti. A i more se govoriti ča ćeš, ali moje mišljenje je da prez harmonike uz roženicu ni lipljega za cuti na piru.

- Ča se tiče smotri, obavez-

39. TRKA NA PRSTENAC – IZLOŽBA SLIKA: vlč. MIROSLAW PARANIAK, barbanski župnik od 2009. god., izlaže svoje likovne radove uz 39. Trku na prstenac

VRATIO SE SLIKARSTVU U BARBANU

Velečasni Miroslaw Paraniak, koji barbansku župu vodi od 2009. godine nije samo predani svećenik koji živi i radi za svoju zajednicu. On je i pravi ljubitelj umjetnosti koju je svojedobno studirao u rodnoj Poljskoj, gdje je završio srednju školu za dizajnera te studirao likovnu umjetnost. Ljubav prema likovnoj umjetnosti ispoljavao je u svom životu slikajući i crtajući, pa čak i oslikavajući crkve, ali se time nije bavio niz godina. U Barbanu je ponovno pronašao svoj mir i nastavio s likovnim stvaralaštvom, a svoje će radove izložiti uz ovogodišnju Trku na prstenac.

Odlučili ste svoje radove izložiti po prvi put u Barbanu. Što ćete točno izložiti?

- Odluka o izložbi došla je spontano u razgovoru s barbenskim načelnikom Denisom Kontošićem, kome su jednom pokazao slike, koje sam tek počeo slikati. Dakle, nije to bila nikakva namjera, ali eto, dogodilo se da će prvi put imati priliku izložiti ne samo svoje najnovije slike, nego i one koje su nastale mnogo prije, od kojih su neke stare skoro trideset godina. Među njima se, znači, nalaze i one koje sam slikao kao student, ali i kao učenik srednje likovne škole u Poljskoj, dok su neke nastale još prije.

Koliko radova i u kojoj tehniци?

- Starije su slike uglavnom slikane tehnikom tempere i pastela na papiru, kartonu i – hameru. Pritom ima raznih tehnika, koje se isprepleću u mnogim nijansama boja i stilovima, a riječ je o otprilike 70 – 80 radova, ovisno o tome koliki se broj može izložiti u prostoriji u kojoj se bude održavala izložba. Tematika je slikarstva različita: od prikaza prirode (krajolika, odnosno pejzaža i mrtve prirode), portreta i studija modela do religijskih motiva i umjetničkih „fantazijskih“, dok apstrakcije i slični motivi nisu zastupljeni. U slikarstvu, odnosno u likovnoj umjetnosti zanimalo me naturalistički impresionizam, promatranje ljudi i prirode, odnosi boja i svjetla (kolorizam) i ekspresionizam. Studirao sam, naravno, povijest likovne umjetnosti. Prije svega, u prvom je planu crtež, svjetlo, odnosi toplih i hladnih boja, pa oblikovanje plohe bojom i raznolike mogućnosti

koje daje slikarstvo i likovna umjetnost.

Je li ovo Vaša prva izložba? U kom su razdoblju ti radovi nastali?

- Nije mi to prva izložba, jer sam ih već imao nekoliko u Poljskoj. Stariji radovi nastali su od 1984. do 1991. Kao student teologije, između 1994. i 1996., slikao sam i freske u nekoliko crkava u Italiji. Dakle, moglo bi se reći da od 1996. do 2014., odnosno već 18 godina, nisam naslikao nijednu sliku.

Koji su vam omiljeni motivi i tehnika slikanja?

- Najomiljenja mi je tehnika u

slikarstvu, naravno, ulje na platnu, ali sviđaju mi se i one mješovite. Mnogo likovnih radova napravljeno je tehnikama tempere, akrila, akvarela, pastela, pa i freske. Među crtačkim tehnikama nalaze se olovka, ugljen, kreda, flomaster i tuš. Tijekom studiranja koristio sam se kiparskim i grafičkim tehnikama. Fotografijom se bavim dosta vremena. Dakle, što ima više raznolikosti, to je meni zanimljivije. Nadam se da će uskoro početi i rezbariti neke motive u drvu (samo mi se drvo treba dobro osušiti).

Studij umjetnosti završili ste u rodnoj Poljskoj. Koliko ste uz Vašu službu uspjeli se posvećivati umjetnosti i slikanju?

- Nisam se prestao baviti likovnom umjetnošću zbog toga što nisam htio, nego zato što kao mlađi svećenik nisam imao vremena o tome niti razmišljati, jer sam imao punu satnicu školskog vjeroučenja u Osnovnoj školi i Talijanskoj osnovnoj školi u Umagu, a kasnije sam upravljao u trima župama, pa mi je vrijeme bilo ispunjeno „od jutra do sutra“. Skoro deset godina vršio sam službu u tim župama, a u kolovozu 2009. došao sam u Barban, gdje je tri godine trajala obnova župnog stana – reklo bi se „od krova do poda“, jer je zbilja bilo tako. Bio sam obuzet radovima oko kuće i upoznavanjem novih ljudi i nove okoli-

line.

Je li istina da ste se zapravo nakon 20 godina u službi u Barbanu ponovo posvetili slikarstvu? Kako je došlo do toga?

- Nakon toliko godina opet sam u ruke uzeo kist i uljane boje (iz 1988.), postavio slikarski stalak, namjestio platno i počeo slikati. To je otprilike sličan osjećaj kao kad se nakon 18 godina vraćate u svoj rodni zavičaj i ponovno otkrivate uspomene, osjećaje, doživljaje, trenutke rado-

ti i žalosti... i rekli bismo po domaću da s još većim „guštom“, pažnjom i novim doživljajem stvarate nešto novo, ali ipak puno zrelije. Naravno, za sve je to potreban mir, spokoj, česta mogućnost odlaska u prirodu, promatranja i razgledavanja, opažanja i razmišljanja, promišljanja svega ispočetka. Od dobrih župljana dobio sam predivno stvorenje, jednu „zlatnu“ odanu i vjernu životinju, psa koja mi pravi društvo i stalno me potiče na šetnje i odlazak u prirodu. Često me motivira da se ne usjedim i naviknem na neki statičan način života te da ne postanem pesimistična i sama sebi dosadna osoba.

Koliko ste zadovoljni svojom službom u Barbanu i kako Vas je zajednica prihvatiла?

- Barbanska je župa površinski velika i dosta zahtjevna. Tamošnji ljudi, kao i svi drugi na svijetu, imaju svoje vrline i mane, uspjehe i probleme, radosti i žalosti. U novoj sredini prije svega je potrebno biti strpljiv, ustrajan i u nekim stvarima dosljedan. Mnogo toga treba činiti s puno osjećaja i razmišljanja, a ostalo prepustiti vremenu. Ljudi su ovdje dobri i radišni, vole svoje i drže do svojega. Mislim da to cijene i kod ostalih koji dolaze u njihovu sredinu. Dosta njih živi skromno; povezani su poljoprivredom te su zbog toga mnogi osjetljivi na sve novosti, a cijene odanost, točnost, srdačnost i razumijevanje od onih koji im dolaze u susjedstvo. No, ipak nije važno samo ono što mi želimo i način na koji se drugi trebaju ponašati prema nama jer ovdje živimo i boravimo. Važno je ono što mi možemo dati onomu koji je došao biti ovdje, uz nas... Bitna je gotoljubivost, prihvatanje drugoga s pažnjom i osjećajem. Nije toliko važno

da nama i našoj okolini bude lijepo, nego je bitan svaki čovjek. Najvažnije je, dakle, zapitati sebe: Prihvaćam li ja drugoga? Treba li tom drugom „ja“ kakva pomoći i podrška?

- Nakon tih nekoliko kratkih godina, koje sam proveo u ovoj župi, mogu reći da sam zadovoljan sa suradnicima, kao i s onima koji se na bilo koji način uključuju u vjerski život barbarske župe. Postoji čak mala skupina mlađih, koji se rado odazivaju i pomažu u pastoralnom djelovanju župe.

- Zajedno s djecom i roditeljima prošlog smo Božića priredili prekrasnu predstavu u barbanskoj crkvi, koja je bila ispunjena kao nikada dotad. Riječ je o predstavi „Žive djeće božićne jaslice“, u kojima su nastupala i glumila djeca iz barbarske župe. Nadam se da ćemo i ove godine napraviti nešto slično u vezi s dolaskom Sveta tri kralja. Naravno, ako se djeca i roditelji budu odazvali. Zabrinutost i osjetljivost kod vjernika primijetila se prilikom prikupljanja pomoći za stradale u poplavljениm područjima ove godine. Zbog toga još jednom velika Hvala svima onima koji su se odazvali, volontirali i spremali pakete, kao i onima koji su potrebne namirnice donosili u darežljivosti i brizi za druge ljude, koji su u jedan tren izgubili sve. Naša je župa možda mala u odnosu na one velike i mnogobrojne, ali i ovdje ljudi znaju imati veliko srce, puno suošćenja i pažnje, rekao bih sućutno srce. Nisu svi takvi, ali oni koji jesu, dat će primjer drugima kako bi oni malo razmislili o sebi.

- Ove godine ima dosta krštenih, a malo manje umrlih osoba. Ipak, još uvijek nismo stigli do toga da u jednoj godini bude više krštenih od umrlih, ali vjerujem da će se to jednom do-

goditi. Mnogo se mlađih vjenčalo ove godine – svima njima čestitam! Neka i to bude primjer svima onima koji su još uvijek malaksali i koji odugovlače u svom životu jer se u braku mlađi potpuno ostvaruju, znači „...u dobru i zlu, u zdravlju i bolesti...“, te su sretniji kada stvore obitelj, u kojoj svatko – muž, žena i djeca – ima svoje važno, značajno i odgovorno mjesto. Bez obitelji i djece svijet prestaje imati budućnost, a budućnost ovoga svijeta jesu mlađi ljudi, koji sebe ostvaruju u bračnom dostojanstvu.

Gdje ste prije Barbana bili župnik? Gdje ste se obrazovali?

- Nakon osnovne škole pohađao sam srednju umjetničku, koju sam nakon pet godina završio 1990., dobivši diplomu kvalificiranog dizajnera. Poslije toga otišao sam u Varšavu, gdje sam oko tri godine studirao filozofiju i likovnu umjetnost. U rujnu 1992. stigao sam u Hrvatsku te sam u listopadu počeo studirati na Teologiji u Rijeci. U lipnju 1998. u Puli sam zaređen za svećenika Porečke i pulske biskupije. Potom mi je u kolovozu iste godine povjerena prva službu župnog vikara u Umagu. Godinu dana kasnije postao sam župnikom u Materadi i Kršetama, a 2000. dobio sam još jednu župu, Petroviju, gdje sam bio župnikom sve do 2009., kada sam došao u Barban.

39. TRKA NA PRSTENAC: MLADEN KANCELAR, predsjednik Društva Trka na prstenac o ovogodišnjoj trci i tradiciji ove manifestacije

NE TREBAMO SE PLAŠITI ZA BUDUĆNOST TRKE

Nakon ovogodišnje Trke na prstenac, Društvo Trka na prstenac čeka novi izbor čelnosti udruge koja već niz godina organizira ovu originalnu istarsku manifestaciju po kojoj je Barban nadaleko poznat. Razgovarali smo s aktualnim predsjednikom društva Mladenom Kancelarom o ovogodišnjim pripremama, proteklom mandatu te očekivanjima od Trke u budućnosti.

Ove godine održava se već 39. obnovljena Trka na prstenac. Velika je to tradicija koju treba opravdati. Što u organizacijskom smislu pripremate ove godine? Imate li nekih novosti u samoj organizaciji?

- Evo stigli smo i na sam prag petog desetljeća obnovljene Trke na prstenac. Sada već davne 1976. godine održana je 1. obnovljena Trka i tako 38 puta za redom; 17. kolovoza u 17 sati na barbanskom Gradišću bit će održana i ovogodišnja 39. po redu. Velika je to tradicija koju pokušavamo opravdati sve boljim nastupima konjanika, bogatijom ponudom popratnih sadržaja i poboljšavanjem uvjeta za naše posjetitelje, provjerene prijatelje barbanske Trke.

- Glavne misli vodilje su i ove godine, kao i prethodnih, natjecateljima omogućiti sve što je u našoj moći, te posjetiteljima omogućiti dolazak što bliže stazi. U neposrednoj blizini Barbana bit će organizirano pet parkirališta sa redarima, s time da smo mi kao i posjetitelji svjesni da je Barban premali i prostorno ograničen za primiti veliki broj ljudi koji iz godine u godinu dolaze sa ljubavlju uveličati našu manifestaciju, gdje su oni upravo ti koji je čine posebnom i jedinstvenom.

- Nekih posebnih novosti u ovogodišnjoj organizaciji nema, ali isto tako sve što smo imali proteklih godina bit će i ove. Službeni dio programa započinje svečanim podizanjem zastave Trke na prstenac u petak 15. kolovoza u 20.30 sati. Nastavlja se otvaranjem izložbi i tradicionalnim turnirom u briškuli i trešeti koji je star koliko i sama Trka. U subotu 16. kolovoza centralni događaj je Trka za viticu, a uz to organiziran je nogometni turnir i turnir u pločkanju.

Navečer u zabavnom djelu programa održat će se koncert Zlatka Pejakovića sa pripadajućim bendom. Sve će to biti upotpunjeno ugostiteljskom ponudom na otvorenom. U nedjelju 17. kolovoza centralni događaj 39. Trka na prstenac započinje u 17 sati, a nakon toga slijedi kulturno-umjetnički program i koncert Nede Ukraden. Nismo zabranili na najmlađe - njihova takmičenja započinju u 10 sati ujutro.

Koja su vaša osobna očekivanja oko ovogodišnje Trke što se tiče dolazaka posjetitelja, odaziva jahača i općenito entuzijazma za ovom manifestacijom?

- Moja očekivanja za ovu Trku su da bude lijepo vrijeme i da sve protekne u redu. Očekujem mnogo posjetitelja, mnogo uvaženih gostiju na čelu s predsjednikom Republike Hrvatske i mnogo pogodaka u sridu i prstenac.

- Što se tiče naših natjecatelja-barbanskih vitezova oni za sada marljivo treniraju, fizički i psihički se pripremaju da njihova prezentacija bude na najvišem mogućem nivou, čime će usrećiti sebe, nas i vjernu publiku kao i hrvatsku javnost koja Trku prati putem medija. Nastupit će svi oni koji zadovolje kriterije Časnog suda koji ima posljednju riječ u izboru natjecatelja.

- Entuzijazam nas je krasio svih ovih godina i sve smo poslove obavljali na volonterskoj osnovi. Čini mi se da u zadnje vrijeme malo tapkamo u mjestu, odnosno da bi taj entuzijazam trebali prenijeti na najmlađe, od polaznika vrtića do osnovnoškolaca. Bilo je nekih pozitivnih pomaka, kao što su Mototrka na prstenac, morska Trka na prstenac na Barbanskoj regati i što je najpozitivnije kompjuterska takmičenja osnovnoškolaca - Robotrka na prstenac. Pravi će entuzijazam potrajati zauvijek, kada najmlađi počnu trčati Trku i o njoj pričati čitavu godinu, ne samo mjesec dana prije Trke i mjesec poslije. Svjestan sam da za ovo treba mnogo truda i mnogo ljubavi, te da je neophodno povezati se s osnovnim školama da se u najranijoj dobi usadi ljubav prema konjima i Trci.

Koliko je ove godine jahača pokazalo interes za Trkom i jeste li zadovoljni

ni odazivom mlađih i novih natjecatelja? Obnavlja li se Trka pomlatkom?

- Ove godine interes za nastup na Trci iskazalo je 18 konjanika. Prema našem statutu maksimalno ih može nastupiti 16. Broj prijavljenih zadovoljava potrebe Trke. Međutim, činjenica koja brine da ih je pred 6-7 godina bilo 26 prijavljenih. Mogućnost povrede, nemogućnost nastupa iz bilo kojeg razloga može dovesti do toga da nema konkurenkcije, a onda nastaje problem. Među natjecateljima ima dosta njih koji se i u privatnom životu profesionalno bave konjima i konjičkim sportom, što je s jedne strane odlično, a s druge stvara problem jer se Trka održava u jeku turističke sezone, pa je nekih veliki problem uskladiti nastup i treninge za Trku i voditi svoj privatni biznis. Zato ovim putem odašiljem poruku budućem čelnanstvu Trke da se baza potencijalnih natjecatelja proširi na čitavu našu županiju, neovisno o činjenici što je do sada u 38. održanih Trka 90 posto natjecatelja bilo s Barbanštine.

- Da se malo vratimo u prošlost kada smo u prvih desetak godina natjecatelje morali tražiti svjećom. Ne bih volio ni želio da se to ponovi. Stoga mislim da sve aktivnosti i strategiju Trke treba usmjeriti ka tome da čitava županija bude uključena u našu Trku. Tada su se svjećom tražili i konji koji mogu nastupiti na Trci, pa smo ih pronalazili čak u Novom Sadu. Da se Trka nije ovako razvijala, ne bi tako brzo bilo ni ranča Barba Tone, ni medulinskih i umaških ergela. Ljubav prema konjima i konjičkom sportu ni u kom slučaju ne bi se u Istri toliko razvila da nije bilo Trke na prstenac. Sada kada u našoj Županiji imamo vrlo dobru infrastrukturu, treba učiniti sve da se ona valorizira i da svi aktivisti na ovaj ili onaj način budu potencijalni natjecatelji barbanske Trke. O načinu i brzini aktiviranja izrečenoga prepustam novom čelnanstvu i mlađima koji to zasigurno bolje znaju od nas.

Čime se posebno možete povući u svom aktualnom mandatu što se tiče organizacije Trke?

- Meni u studenom ističe drugi četverogodišnji mandat kao predsjedniku udruge. Uz svesrdnu pomoć mo-

jih suradnika, članova Izvršnog odbora Trke, te svih članova skupštine, mislim da smo napravili veliki iskorak organizacijom zadnje tri Trke kada smo ukinuli plaćanje ulaza na Trku, ali i na zabavni dio programa. To smo nas većina veterana sanjali godinama, ali očito nismo znali ili tada nisu bili stvoreni uvjeti za ovako hrabar potez. Ne smije se pritom zaboraviti da smo u našoj županiji bili posljedna oaza, u negativnoj konotaciji, koji smo naplaćivali ulaz za našu manifestaciju i ljubomorno gledali na Vodnjan, Medulin, Marčanu i ostale koji svoje manifestacije nisu naplaćivali. Tu je bitno reći da mi iza sebe nismo imali bogatu općinu koja bi nam pokrila neizbjegne troškove. Zahvaljujući Istarskoj županiji, Hrvatskoj turističkoj zajednici, Ministarstvu turizma i nadasve nesebičnim sponzorima i prijateljima u svih ovih 38 godina uspjevali smo održati Trku i platiti sve svoje račune.

- Treba naglasiti da je naš godišnji proračun oko 300 tisuća kuna, a da su nam prihodi od ulaznica, koliko god cijena bila popularna (25 kuna), donosili oko 100 tisuća kuna. Nadam se da nikada više u Barbanu neće biti plaćanja ulaza, osim u slučaju da Gradišće bude postalo pretjesno, a potražnja za ulaznicama nadmaši broj mogućih mesta za praćenje Trke.

- Nadalje, velikim uspjehom smatram, ne uzimam sebi to u zaslužu, što od 2009. našoj Trci prisustvuje predsjednik Republike, što je Trci dalo drugu dimenziju i što će slavodobitnik svake godine u ime pokrovitelja naše Trke, štit predsjednika, ujek dodijeliti predsjednik ili njegov izaslanik i uručiti mu svoje darove.

- Tu moram spomenuti 1996., kada je povorka Trke posjetila Pulu i prošetala od drevne Arene do Foruma. Još spektakularniji su bili posjeti centralnim trgovima 1998. Umaga, Poreča i Rovinja kada su naše konjanike i povorku pratile desetine tisuća turista. Tada sam naivno mislio (i tada sam bio predsjednik) da je Trka

rješila sve svoje financijske i organizacijske probleme, međutim iduća 1999. i godine poslije pokazale su da je to bila iluzija. Zašto nismo uspjeli, ni dan danas mi nije jasno i to mi ostaje upamćeno. Da se poslužim narodnom poslovicom - došli smo u Rim, ali nismo vidjeli papu. Iluzije sam stvorio vjerujući obećanjima svih gradonačelnika spomenutih gradova i direktora turističkih zajednica da će nas angažirati i sljedećih godina.

- Velikim uspjehom, a te zasluge apsolutno pripadaju konjanicima, smatram Trku 2011. godine kada su na sportskom polju bili nenadmašni. U prvoj Trci pogodili su 8 srida, u čitavoj Trci 16, a slavodobitnik Goran Špada postao slavodobitnik sa sve tri sride, prvi put u povijesti. Ni tada nismo imali sreće, medijsku slavu uzela nam je uz pomoć medija, Kukuriku koalicija koja je bila u jeku priprema parlamentarnih izbora. O nama i veličanstvenom nastupu i rezultatu konjanika bile su napisane samo crtice. Prošle godine uz pomoć Ministarstva turizma dobili smo značajna novčana sredstva za kupnju opreme konjanika, a ove godine za opremu konja. Ide na bolje.

Ima li nečeg što je po vašem mišljenju ostalo neostvareno?

- Puno je toga ostalo neostvareno. Opet da se poslužim narodnom poslovicom - koliko para toliko muzike. Nismo uspjeli izraditi nove narodne nošnje za konjanike i kopljonoše. Stare su derutne i neadekvatne. Nismo izradili svoje web stranice. Nismo uspjeli postići financijsku samostalnost i konsolidaciju, koja bi nam omogućila novi prosperitet. Nismo uspjeli dobiti svoj prostor. Nismo uspjeli napraviti barem malu izložbu koja bi govorila o proteklih 38 godina. I još mnogo toga. Duboko sam uvjeren da će mlađi kojima prepuštamo kormilo biti kud i kamo uspješniji, da će natjerati nadležne institucije da dadu svoj obol Trci u nadolazećem periodu. Mi ćemo pomoći savjetom i iskustvom.

- Sadašnji Izvršni odbor ove godine završava svoj četverogodišnji mandat. U njegovom sastavu ima dosta ljudi koji su u Trci 30-setak i više godina. Vrijeme je za odlazak i ustupiti mjesto mlađima, odmornijima i sa novim vizijama. O tome smo ozbiljno razgovarali i zaključci i misli su nam isti. Naš je posljednji veliki zadatak da Trku čistih računa predamo naslijednicima. I na tome vrlo ozbiljno radimo. Nadamo se da ćemo uspjeti. Možda je do toga došlo malo prekasno. Vjerojatno je naša

krivica najveća u tome što nismo uspjeli uključiti mlađe i otvoriti im prostor. Da bi se to napravilo i oni moraju htjeti. A naš je zadatak da sa Izvršnim odborom i članovima Društva Trke na prstenac to učinimo i izaberemo one za koje smatramo da će to moći i htjeti i da će Trku dignuti na jedan viši nivo. Zamolio bih sve članove Društva da o tome razmisle, da se pripreme kako bi nakasnije do kraja studenog ove godine izabrali novo čelnštvo.

U Trci ste praktički od kada znate za sebe, kao i svi Barbanci koji drže tradiciju. U kom bi se smjeru prema vašem mišljenju Trka trebala razvijati?

- U Trci sam aktivran od 1976.

Sjećam se te godine, maturirao sam i upisao fakultet. Za Trku me angažirao kumpar Dule (Dušan Vale) ki je rekao „ja san dopelja Trku u Barban“ i većina Barbanaca zna za tu legendarnu rečenicu. Prodavali smo narančatu i biru u tinji od driva, sve smo prodali do 10 sati navečer, ali obračun je poka-zao gubitak. I to se pamti. Prava škola. Već 1982. zajedno s pokojnim konjanikom Benjaminom Vale, spomenutim Dušanom i Andželom Diminićem bio sam u drugoj delegaciji posjeti Sinjskoj alci, što je za mene u to vrijeme bio događaj koji se urezao u pamćenje. Svih ostalih desetak odlazaka na Sinjsku alklu ne mogu se usporediti s time. Ono što smo tada tamo vidjeli u usporedbi s našom Trkom koja je tada bila u svojim počecima, bilo je kao usporedba fiće i ferarija. Svi koji ovih godina prate Trku i Alku, znaju da ta razlika još uvijek postoji u korist Alke, ali ni približno tako velika. U tih 32 godine, sjetimo se Trke 2011., kvaliteta i vještina nastupa konjanika evoluirala je do neslućenih visina. I to je jedan od najvećih uspjeha Trke kao manifestacije i smisla njezinog postojanja.

- U Trci je od samog početka kontinuirano aktivno Branko Blažina koji je bio dugogodišnji tajnik i predsjednik društva u mandatu 2002.-2007. Čovjek koji je kao profesor književnosti i povijesti utisnuo neizbrisiv pečat. Tu moram spomenuti njegovo vizionarstvo kada je sa suradnicima uspio izdati monografiju Trke koja je obradila period od 1976.-2007. Ta je monografija na neki način naša osobna iskaznica i životopis. Od prve Trke aktivist je i Stanko Kancelar koji je Trku vodio od 1993.-1997. i dao veliki doprinos. Nakon treće ili četvrte Trke priključio nam se Valter Batel, u svih ovih tridesetak godina ključna figura u organizaciji svih Trka i po mojem mišljenju jedina osoba u Trci koja je do danas ne-zamjenjiva.

Bi li se ona trebala komercijalizirati ili bi trebala ostati u okvirima kako je i stvorena?

- Apsolutno da. Kao mlad dečko to sam pokušavao još ranih osamdesetih, ali u onoj konstelaciji snaga i razmišljanja to ni slučajno nije moglo proći. Čak je bilo i malih neugodnosti. Promatrajući s odmakom vremena shvatio sam da je to bilo prerano. Ideali su tada bili iznad svega. I dobro da je bilo tako. Pokušavalo se sve i svašta u najboljoj namjeri. Uključivali smo u Izvršni odbor poznate političare, doktore nauka, biznismene, međutim to

nije dalo rezultata te smo uvijek sami morali podmetnuti leđa i jedriti dalje.

- Udruga je registrirana 1978. Barban je tada bio Mjesna zajednica. Od 1993. Barban je općina i od tada Trka i općina idu ruku pod ruku. Moje je osobno mišljenje da je Općina mogla za Trku dati mnogo više. Ipak o tome odlučuje netko drugi. Neosporno je da je Trka simbol Barbana i da to treba i ostati. U kakvoj će formi jedinice lokalne samouprave Barban i Barbanština u budućnosti biti, nitko ne može predvidjeti, ali svi znamo da Trka mora ostati samostalna u rukama onih koji su je stvorili i koji će je nadograđivati.

- Za razliku od svih manifestacija u našoj županiji Trka je drugačija. Trka je sportski, kulturni i originalni turistički proizvod. O Trci se postavljuju pitanja u svim kvizovima koje se prikazuju na hrvatskim televizijama. Trka je na teletekstu. Pitanje dana kada će biti prenošena direktno na televizijama s nacionalnom koncesijom. I tome treba težiti.

- Po mojem mišljenju, statut, pravila i organizacije same utakmice trebala bi ostati nedirnuta svetinja. To bi trebali voditi ljudi koji to znaju, koji žive Trku, koji vole konje, a takvih ima. Sve ostalo, organizacija, marketing, finansijska konstrukcija i ostalo trebalo bi se prepustiti menadžmentu koji je za to sposobljen kako bi čitavu manifestaciju podigao stepenicu više. Ako do toga ne dođe, plašim se da ćemo organizirati rutinirane trke i da će nas vrijeme lagano gaziti, te da ćemo tapkati u mjestu. I na kraju Trka se treba držati svojih korjena i arhivskih zapisa. Trka se treba držati turističke privrede jer ona se ne trči u slavu pobjede protiv nekoga, već da bi pokazala narodne običaje svoga kraja, vještinu jahanja i gađanja prstanca naših vitezova. Mi smo samo nastavili priču, a započeli su je neki pametni ljudi, naši preci još daleke 1696. godine. Kao što rekoh, Trka je originalan proizvod i mislim da se ne treba plašiti za njezinu budućnost.

Jeste li razmišljali ponovno o uvođenju turističkih Trka?

- Razmišljali smo itekako. To je jedan od vidova komercijalizacije. Turističke trke su čisti biznis. Koliko će Trka u tome imati manevarskog prostora, to ne znam, ali dobro znam da je Trka sa svojim sadržajem i ljepotom perfektna podloga za tako nešto. To je ozbiljan posao i ako se uspije realizi-

rat, uvjeren sam da će svima donijeti koristi, a Trci jedan od izvora samofinanciranja. Bili smo u preleminarnim razgovorima s našom najvećom turističkom agencijom Uniline i nismo uspjeli za ovu godinu. Uvjeren sam da će se to u nekoliko narednih godina dogoditi na zadovoljstvo svih. Biti će to konjanicima pravi trenig, a organizatorima dobar posao. No, lakše je reći nego napraviti.

Koliko vam je donijela suradnja sa Sinjskom alkonom i očekujete li i ove godine posjet njihove delegacije?

- Suradnja sa Sinjom nam je prije svega otvorila nove vidike. Omogućila nam je da vidimo gdje smo. Mislim da su svi naši konjanici dobili priliku da Alku vide uživo što smartram jako bitnim za njih. Koliko god su u sportskom dijelu vrlo slične, Trka i Alka u organizacijskom su poprilično različite. Iza Alke stoe državne institucije, Splitsko-dalmatinska županija, Cetinska krajina, Grad Sinj te nebrojni sponzori. Sve to sumira Viteško alkarsko društvo. Treba im čestitati što su uz pomoć stručnjaka uspjeli prošle godine ući na popis UNESCO-ve nematerijalne baštine.

- Druženje sa Sinjanima donijelo nam je neprocjenjive koristi i saznanja koje smo inkorporirali u Trku. Kad ih želimo naljutiti, kažemo im da je Trka starija od Alke, što njima većini nije baš simpatično. Kad se želimo našaliti, kažemo da sinjska koplja rade čuda u Barbanu. 2011. posudili su nam svojih 10 koplja, kada su naši dečki pogodili 16 srida. Ta suradnja započela je 1981. i trajala je do 1991. Nakon toga je do 2000. zamrla. Incijativom dr. Nadomira Gusića, vrhunskog kirurga, rođenog Sinjanina, obnovljena je na zadovoljstvo njih i nas. Svi slavodobitnici Alke i Trke u zadnjih desetak godina bili su prisutni kao članovi delegacija - oni u Barbanu, a naši u Sinju.

- Potpisana je i povjela o prijateljstvu i suradnji između Grada Sinja i Općine Barban te između Viteškog alkarsko društva i Društva Trke na prstenac. Tom smo prigodom bili pozvani kod Predsjednika Republike Hrvatske, gdje smo to i potpisali. Pozivnice za 299. Alku već smo dobili, a njih očekujemo u uzvratni posjet 16. i 17. kolovoza. I ono najbitnije, stvorena su prijateljstva koje će potrajati godinama i kada ti ljudi ne budu natjecatelji ni predsjednici. A to je nekako smisao rada i života.

39. TRKA NA PRSTENAC: MILIO GRABROVIĆ, 37 godina, iz Jurićev Kala, vođa konjanika, pobjednik lanjske 18. Trke za viticu, kao i 14. Trke za viticu 2009. god., o pripremama za ovogodišnju Trku na prstenac

IMAMO KVALITETU JAHĀČA I KONJA

Srpanj u Barbanu redovito je rezerviran za reviju konja i jahača koji će se trećeg vikenda u kolovozu natjecati na Trci na prstenac. Ove godine broj je prijavljenih nešto manji nego inače, ali spremnost te kvaliteta jahača i konja je na zavidnoj razini. A upravo je to ono što Trka kroz sve ove godine želi postići. O tome kako se ove godine konjanici pripremaju za najvažniju manifestaciju u Barbanu u godini, porazgovarali smo s vođom konjanika Milijom Grabrovićem.

Na koji se način ove godine konjanici pripremaju za Trku?

- Sve je isto kao i lani. Treniramo dva puta tjedno i ako postoji neki problem s konjem i jahačem, onda se trenira i individualno. Imat ćemo osam treninga do kvalifikacija, kada ćemo odlučiti koji će se konjanici natjecati na Trci na prstenac. Sve ostalo je ostalo isto. Vidimo da je kvaliteta ove godine bolja nego lani i već od prvog treninga sve je štimalo kako treba, od defilea, postrojavanja i treninga. Gađanje je isto jako dobro i konjanici vrlo dobro jašu.

Ima li ove godine novih jahača u Trci?

- Ove godine imamo dva nova jahača. Jedan je Antonio Osip iz Draguzeti, a drugi je Bruno Celija iz Dobrani. Obojica imaju 27 godina i stekli su uvjete da debitiraju.

Tko se sve ove godine prijavio za nastup?

- Ja, Andrej Kancelar, Kristijan Kancelar, Luka Kancelar, Goran Špada, Silvio Učkar, Maksimilijan Rojnić, Bruno Kožljan, Gvido Babić, Gordan Galant, Sanjin Pliško, Toni Uravić, Marjan Goldin, Aleksa Vale, Mateo Rojnić, uz dvoje mladih debitantata koje sam naveo. Drugi, koji su se dosad natjecali, poput Marija Učkara, Petra Benčića, Samuela Štokovića, odustali zbog poslovnih obveza. Ove godine imamo i tri stažista - Antonia i Stefana Osip te Bruna Celiju. Staž traje godinu dana, a zadatak im je da učestvuju na treninzima i radnim akcijama.

Štala je sada puna. Jesu li svi konji tamo?

- Da, sada je 15 konja tamo, a neki od jahača voze konje na trening te ih puštaju tu samo ta dva dana kada je trening na Gradišcu.

Mnogi jahači nemaju svog konja i moraju ga posudjivati. Koliko je bitno imati svog konja kao što ga imaš ti?

- Vrlo je to bitno. Tokom godine ne stignem ga previše jahati, ali vrlo je bitno znati kako konj funkcionira jer on i jahač skupa predstavljaju jedan tim. Međutim, imamo pet konja koji su tu već godinama, pa se i za njih već jako dobro zna kakav je, kao i što znaš kakav je tvoj konj. Ali barem se ne brineš kako ćeš se natjecati i hoćeš li imati dobrog konja. Konj nije auto da ga upališ i staviš u garažu. To je živo biće za koje se treba brinuti svaki dan, pa razumijem jahače koji ga nemaju.

Koja su tvoja osobna očekivanja za Trku? Koliko se ti osobno stignes pripremiti buduci da imaš obvezu pripremati druge?

- Ne ostane mi baš puno vremena da se pripremam upravo zbog svih

tih obveza oko Trke koje imam kao vođa konjanika. Mislim da sam jedini konjanik koji sa sobom nosi mobitel na Trku jer te stalno netko treba radi organizacije i naravno da se ne može koncentrirati kao i drugi. Međutim, pokušavam trenirati kao i drugi, i naravno da uvijek očekujem dobre rezultate. Ako bude sreće, vjerujem da će biti dobar rezultat. Ove godine mi ističe mandat na tom mjestu i vidjet ćemo hoću li se ponovno kandidirati.

Je li bilo teško disciplinirati jahače da redovito i u određenom terminu dođu na trening?

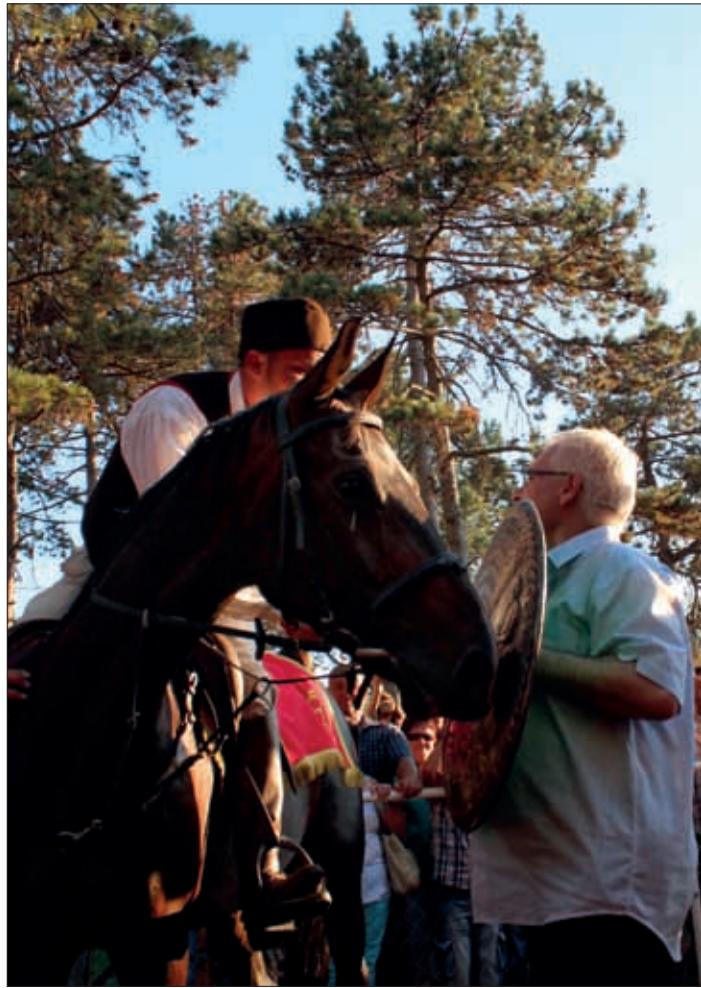
- Jako je to bilo teško. Ali moram svih pohvaliti da svi treninge odradjuju bez problema. Ipak smo prešli neku stepenicu pa sada sve to skupa izgleda puno ozbiljnije. I svih mogu samo poхvaliti. Svi imaju svoju opremu i jako ozbiljno shvaćaju nastup na Trci.

Milio nosi zastavu Trke na Vitici 2013. g.

Milio Grabrović, pobjednik Vitice 2009. i 2013. g.

GASTHAUS - TRATTORIA

Vorichi KONOBA

RADNO VRIJEME:
01.06. - 15.09. - 17⁰⁰ - 24⁰⁰
ostali dio godine uz rezervaciju

tel.: 099 22 94 300
konobavorichi@hotmail.com

DIOPTER • OTVORENO UČILIŠTE
obrazovanje i osposobljavanje odraslih
UPIŠI U TIJEKU

Srednjoškolsko obrazovanje, prekvalifikacije i osposobljavanja

Trogodišnja zanimanja:

- KONOBAR
- KUHAR
- SLASTIČAR
- PEKAR
- PRODAVAČ
- VOZAČ MOTORNOG VOZILA
- ZIDAR

Cetvogodišnja zanimanja:

- EKONOMIST
- KOMERCIALIST
- GRAĐEVINSKI TEHNIČAR
- TEHNIČAR CESTOVNOG PROMETA
- OPĆI POLJOPRIVREDNI TEHNIČAR

Programi osposobljavanja:

- PROIZVODAČ PRŠUTA
- PROIZVODAČ RAKUE I DRUGIH AROMATIZIRANIH PIĆA
- UZGAJIVAČ I SAKUPLJAČ GLJIVA
- UZGAJIVAČ, SAKUPLJAČ I PRERAĐIVAČ AROMATIČNOG, LJEKOVITOG I ŽAĆINSKOG BIJJA
- SAMOSTALNI KNJIGOVODA
- RUKOVATELJ RADNIM STROJEVIMA (trager, viličar, desilac i dr.)
- ZANIMANJA U GRADITELJSTVU (zidar, tesar, skolar i dr.)
- MASLINAR
- VINAR I VINOGRADAR
- BEZAČ VOĆAKA I VINOVE LOZE
- BARMEN
- SOMMELIER
- GERONTODOMAČICA (traga u starijim zdravstvenim)
- DADILJA

www.diopter.hr www.loficeo.eu www.dioptersko.edu

Pula, Trierska 7 (kod Gimnazije) | tel. 052 501 500 | mob. 092 253 0974

[Prijavi se i upoznaj se s katalogom](#)

[Klikni na sliku i pogledaj detalje](#)

[Facebook](#)

Općina Barban i TZ općine Barban vas pozivaju na

6. BARBANSKI OBRTNIČKI SAJAM 19.-20.09.2014.

9. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA 20.09.2014.

39. TRKA NA PRSTENAC: MARIO UČKAR, trostruki slavodobitnik (1999., 2001., 2005.) iz Barbana oprostio se od Trke na prstenac nakon 27 godina takmičenja

BUDUĆNOST TRKE U ANGAŽMANU MLADIH

Nakon 27 godina Barbanac Mario Učkar, trostruki slavodobitnik Trke na prstenac, odlučio se povući iz Trke i šansu za pobjedu dati mladim jahačima. Ovaj šutljivi trostruki laureat iz 1999., 2001. i 2005. time ne izlazi iz Trke, jer će kako kaže uvijek biti tu kada god kome bude trebala pomoći, bilo jahačima, bilo organizaciji ove hvaljivredne manifestacije. Podsetimo, Učkar je jedan od četvorice jahača koji su u 39-togodišnjoj povijesti Trke pobjedili čak tri puta uz Zdravka Prhata, Mira Grgorovića i Maksimilijana Rojnića. Zasad titulu najtrofejnijeg jahača i dalje drži pokojni Vazmoslav Vale kojemu je uspjelo prstenac osvojiti čak četiri puta.

- Jednostavno sam odlučio od ove godine više ne nastupati, a ni posao mi ne omogućava da ove godine treniram kako je to definirano. Čovjek se jednostavno toga zasiti, a i vrijeme je da se mlađi više uključe u Trku. Naravno, u Trci i dalje ostajem. Pa i ove godine redovito pratim što se događa na treninzima i u štali. Tu ću biti za sve što je potrebno jer Trka je ipak dio mene. To je lifestyle, kaže nam kroz smijeh, ovaj sada bivši jahač koji je debitirao sa 17 godina 1986. godine. Tada je nastupao mimo pravila Trke jer je za godinu dana bio premlad. Međutim, časni sud mu je dao priliku jer je bio talent.

- Tada smo imali na sebi majicu i starke i tako smo bilo obućeni, sjeća se Mario tog svog prvog nastupa. Upravo za dobre stare dane pronaći ču tu majicu s prvog nastupa i obući je za feštu nakon ovogodišnje Trke. Mlađim jahačima želi svu sreću, ali i da ozbiljno shvate svoj angažman te da im Trka ne bude samo prolazna zabava.

- Nažalost, ne shvaćaju svi mlađi jahači Trku ozbiljno i puno njih ne ostaje dugo u tome. To je šteta. Ali nisu dovoljno samokritični i disciplinirani. Prije svega moraju poraditi na svojoj tehniци jahanja. Stariji su ipak bili educirаниji, što se tiče jahanja, iako mlađi imaju veću pristupačnost sve-

mu, i konju i opremi i mogućnosti jahanja nego što smo mi stariji imali. Međutim, mnogi još uvije razmišljaju na način „ćemo lako“ ili „to će nikći drugi“. Zato se ti mlađi nikada ne uključuju u organizaciju i rad društva, a to bi bilo poželjno, tvrdi Učkar.

Što se tiče budućnosti Trke, smatra da bi osim većeg angažmana mlađih, bilo dobro da društvo donese smjernice na koji će se način čitava manifestacija razvijati, kako je vrijeme ne bi pregazilo.

- Trka na prstenac je jedna od najvećih manifestacija u Istri. A ti mlađi bi trebali pokazati svoju kreativnost. To je prevelika manifestacija da bi ju godišnje organiziralo pet ljudi, a da bi svi ostali statirali. Neće nam pomoći vanjski ljudi, jedino mi možemo dignuti manifestaciju. Fali nam onoga entuzijazma koji je postojao 1976., kada je Trka pokrenuta, smatra Učkar.

A upravo tu prvu Trku Mario uvijek pamti. Tada je imao sedam godina i konje je pratio u stopu. S vremenom je počeo i jahati, tako da je kao četrnaestogodišnjak već odlazio u Poreč ili u Horse centar u Loboriki kako bi bio s konjima. Ta se ljubav prema ovoj životinji nastavila i kasnije u njegovom životu, pa se i nekoliko godina tome i posvetio u Italiji, a danas rado boravi u barbanskoj štali.

Program 39. Trke na prstenac

petak, 15. kolovoza 2014.

- 20.30 - podizanje zastave "Trka na prstenac"
- 21.00 - predstavljanje skulptura 3. kiparske kolonije u drvu COK
- 21.30 - izložba slika vlč. Miroslawa

Paraniaka

- 22.00 - ženski pjevački zbor „Učka“, Matulji
- 22.00 sati - turnir u briškuli i trešeti - zabava na Placi

subota, 16. kolovoza 2014.

- 10.00 - 2. Robotrka na prstenac (učenici osnovnih škola)
- 13.00 - turnir u pljočkanju
- 17.00 - nogometni turnir - igralište Barban
- 17.00 - 19. "TRKA ZA VITICU"
- 21.00 - plesna zabava na Placi, gost večeri: ZLATKO PEJAKOVIĆ

nedjelja, 17. kolovoza 2014.

- 12.00 - sportski program za najmlađe
- 16.00 - promenadni koncert limene glazbe i mažoretkinja
- 17.00 - 39. "TRKA NA PRSTENAC"
- 20.00 - KUD Barban i gosti
- 21.00 - plesna zabava na Placi
gošća večeri: NEDA UKRADEN
- 24.00 - Vatromet

*Pokrovitelj 39. Trke na prstenac:
dr. sc. Ivo Josipović, predsjednik
Republike Hrvatske*

39. TRKA NA PRSTENAC: MANDREJ KANCELAR, 32 godine, iz Barbana, slavodobitnik lanske 38. Trke na prstenac o pripremama za obranu naslova

IMAN DOBREGA KONJA ZA TRKU

Po 12. put ove će godine Barbanac Andrej Kancelar projuriti stazom na Gradišću za Trku na prstenac pokušavajući osvojiti slavodobitničku titulu. Uspjelo mu je to lani po prvi puta, pa je stoga ove godine priprema za ovo natjecanje manje stresna. Međutim, mnogi očekuju da obrani titulu.

Kakvi su tvoji dojmovi godinu dana nakon pobjede i na koji se način pripremaš za ovogodišnju Trku na prstenac?

- Kao i lani se pripremam za Trku, samo ča su treninzi četvrtkom i petkom, a ne vikendom. A tu su i individualni treninzi. Trenira se sve - od defilea do vježbanja gađanja i vraćanja konji na stazi. Gleda se cjelokupni dojam. Izgleda da ćemo ovo leto imati dva treninga više nego lani jer smo ranije počeli s treninzima. A na obranu titule uopće ne razmišljam. Ovo leto mi je nekako lakše poč na trku. Gren na trku bez imperativa, ča ne znači da se neću trudit i dat sve od sebe. Ali mi je nikako lakše trenirati i sve. Kamen mi je pao s leđa. Sada je ustalo četiri od njih koji se već duže vrime natječu da oni pobjede. Imperativ mi je ovo leto ostaviti čim bolji dojam.

Pripremaš li se za Trku i izvan službenih treninga?

- Treninzi počinju kada si jahači dopelju konja u štalu. Ja san ovo leto malo kašnije dopelja konja, a pokle četvrtka i petka treniran individualno na stazi. Pojden i do manjeza. Vježba se naravno i gađanje. Je tu i sriča, ali i vježba naravno. Zato niki pogadaju konstantno. Tu se more uvježbati. Ni to kao kada si počeja teći, pa budeš po metra spod ili zgor, livo ili desno.

Koliko se vremena izgubi na pripremanje samog konja za Trku?

- Ovo leto iman drugega konja

jer konj s kojim san lani teka je sada u preponskom jahanju i gre po turnirima, pa ne bimo se rivali usuglasiti s

terminima. Ovo leto jašen isto jenega jako dobrega konja. Zove se Vitorio i na njemu je moj brat Kristijan svojedobno pobjedja 2008. Svako je leto problem naći dobrega konja za Trku, a ovo leto brat mi je pomoga u pronalaženju. Naša san konačno jenega provjerenega konja ki je već bija na Trki i ki je već prova nešto u svemu temu. On je nastupa već pet puti i jaha ga je moj brat. On više ne jaše na njemu jer sada ima svoje konje, ali nažalost samo je jedan pripremljen za Trku. Teško je pri-

premiti konja za Trku. Prije svega ti u sebi moraš biti čist i smiren da biš ništo moga iskati od konja jer od njega zahtijevaš 150 metri da da maksimum od sebe i onda ga moraš vratiti na početak staze dok ga gleda puno ljudi. Naravno da je i konj pod velikim stresem. Ne more ni svaki konj to izdržati. Pasalo je dosta konji kroz Barban koji nažalost nisu bili spremni odraditi Trku. Sigurnega konja je teško naći. Hvala Bogu u zadnjih 5-6 let imamo 10 do 12 konji koji su provjereni i dosta dugo u temu.

Natječeš se već 12 godina. Kako to da poput brata nisi u međuvremenu nabavio svog konja kojeg bi trenirao samo za Trku?

- Morat ću si sada konačno kupiti konja, ako ne zbog sebe, onda zbog starije kćeri koja bi jako stila konja. Ali to je jako velika obaveza i treba puno brige oko njega tokom cilega leta. Ali ako barbanska štala zaživi da bude gori par konji cilo leto i da se stvori jedan krug da se nešto dela s tim, voljan san biti dio tega. Doduše, štala nikad ni baš prazna. Vajk je niki tu pa je koristi, ali ne dešava se niš, u smislu da se jaše. A to bi bilo jako dobro, pogotovo za privući mlađe dečke u Trku.

Koliko se mlađi jahači danas prijavljuju? Ima li interesa mlađe populacije za Trkom?

- Najmlađi jahač kojega sada imamo je Mateo Rojnić ki ima 18 let. On je lani jahači prvi put.

Ove godine se bira novo členstvo vašeg društva. Namjeravaš li se više angažirati u njegovom radu?

- Ne bih se stija u to mišat. Do sada je ča se tiče nas jahača, sve ispoštivano. Ki će se i kako kandidirati, to će se još vidit. Da buden iskren, nisan upoznat s ton situacijon. U izvršnom odboru već sada ima mlađih članova. A ja još uvijek želim biti dio Trke kao jahač.

2. ROBOTRKA NA PRSTENAC: DARKO SUMAN, tajnik Društva za robotiku Istra, član Organizacijskog odbora Robotrke na prstenac, školske inačice barbanske Trke na prstenac

BARBAN DOBIO ROBOTRKU NA PRSTENAC

Već dvije godine u Istri i na Kvarneru održava se zanimljivo školsko natjecanje - Robotrka na prstenac. Riječ je inačici poznate barbanske Trke na prstenac, a na ideju o uključivanju školaraca u Trku kroz nastavu i školsko nadmetanje došli su učitelji istarskih škola i Centra za tehničku aktivnost Veruda. O čitavom projektu i njegovim začecima te planovima porazgovarali smo s tajnikom Društva za robotiku Istra iz Pule i članom organizacijskog odbora Robotrke na prstenac Darkom Sumanom.

Kako je stvorena ideja da se organizira Robotrka na prstenac? Je li to inačica i Sinjske alke ili samo barbanske Trke?

-Ideja za organiziranje učeničkog natjecanja Robotrka na prstenac nastala je na temeljima postojećeg učeničkog natjecanja Robotička alka koje Hrvatsko društvo za robotiku (djeluje već dvadeset godina, a danas je jedna od udrug u Hrvatskom robotičkom savezu) održava od 2009. godine u različitim dijelovima Hrvatske. Tih godina organizirala se i grupa zaljubljenika u robotiku iz Istre te smo u Puli 2012. osnovali Društvo za robotiku Istra. Tada smo već imali ideju da za područje Istre i Liburnije uzor robotičkog natjecanja logično bude Trka na prstenac te da se krene u organiziranje Robotrke na prstenac.

Tko je potaknuo inicijativu da se u čitav projekt uključe djeca i nadmeću u ovom zanimljivom natjecanju?

- Uključivanje učenika podrazumijevalo se samo po sebi, budući da su u Društvu za robotiku Istra okupljeni i učitelji koji u nekolicini istarskih škola i Centru tehničkih aktivnosti Veruda vode učeničke grupe iz područja robotike. Pritom treba reći da je, zahvaljujući podršci višeg savjetnika Eugena Bana iz Agencije za odgoj i obrazovanje, dogovorena suradnja s Centrom za robotiku iz Rijeke i Klubom informatičara otoka Krka, a neophodna je naravno bila i podrška Općine Barban kao i škola iz kojih učenici dolaze (Čavle, Kanfanar, Krk, Pazin, Pula, Rijeka, Vrsar...).

Koliko su djeca zavosjela ovaj tip

natjecanja u odnosu na početke i što ih u tome privlači? Koje sposobnosti i vještine razvija kod njih?

- Učenici stječu znanja i vještine iz područja konstruktorstva, elektronike i programiranja u radu svoje grupe. Oni vole kada to čime se bave ima svoju primjenu, a na natjecanjima, kao što je ovo, upravo to i čine - primjenjuju stečena znanja i vještine, a usporedbom s drugima mogu znanja i proširivati. Također, svaka disciplina u Robotrci zahtjeva i određene motoričke vještine, budući da učenici u kratkom vremenu trebaju upravljati robotom i kopljem. S druge strane, sudjelovanjem u Robotrci učenici upoznaju tradiciju i različite znamenitosti. Naime, cilj Robotrke je popularizacija robotike i tehničke kulture uz povezivanje s tradicijom (i kulturom) koja na taj način poprima jednu novu dimen-

ziju. Kako bi se u natjecanje uključilo što više učenika i s cijelim konceptom upoznalo što više ljudi, Robotrka je zamišljena kao kup-natjecanje koje se tijekom školske godine održava u nekoliko termina u različitim mjestima Istre i Liburnije. Tada se nakon natjecateljskog dijela organiziraju izleti za natjecatelje, čime se upoznaju s kulturnim, povijesnim, sportskim i drugim znamenitostima konkretnog lokaliteta. Tako su do sada npr. organizirani obilasci grada Krka, tvrdave na Grobniku, Arene i povijesne jezgre u Puli, automotodroma Grobnik, znamenitosti Barbana. Zbog svega toga učenici vrlo pozitivno reagiraju i rado su uključuju u Robotrku.

Koliko se dosad učenika u Hrvatskoj natjecalo na Robotrci?

- Učenici se u Robotrci osim pojedinačno natječu i kao tim. Prošle i ove godine je većim dijelom sudjelovalo istih pedesetak učenika, ali se oni postupno mijenjaju kako završavaju osnovnu školu (ili dolazi do zamjena unutar škole, ako netko ne može sudjelovati). Uglavnom, do sada se je natjecalo pedesetak učenika.

Jeste li vi osobno ljubitelj Trke? Biste li svojim učenicima preporučili da dođu pogledati originalno natjecanje?

- Trku na prstenac osobno doživljavam kao iznimski primjer tradicije, ne samo u Istri i Hrvatskoj, već i šire te sam i prije volio čuti što

Pravila Robotrke na prstenac

Natjecanje je ekipno i ekipu čine tri učenika. Cilj natjecanja je osvojiti što više bodova (punata). Bodovi se osvajaju pogađanjem prstanca kopljem koje se nalazi na robotu. Postoji više disciplina i svaki učenik ekipe sudjeluje jednom u svakoj disciplini.

Za prvo natjecanje organizirane su tri discipline. Kod poluautomatskog upravljanja robot senzorima svjetlosti prati crnu crtu širine 15 do 20 milimetara koja ga vodi do prstanca. Tijekom vožnje robota, natjecatelj preko računala upravlja samo pomicanjem koplja nakon što robot samostalno prijeđe trećinu staze.

Kod ručnog upravljanja natjecatelj preko računala upravlja kretanjem robota i koplja. Postoji i disciplina ručno upravljanje iz perspektive robota, gdje natjecatelj upravlja kretanjem robota i koplja iz perspektive robota dobivene na monitoru pomoću kamere koja je povezana s računalom.

se na njoj događa. Doduše, nemojte me baš pitati znam li imena svih slavodobitnika (smijeh). A što se tiče pozivanja učenika da pogledaju originalnu Trku, pa da, naravno, ne samo da ih zovemo nego ih nakon završne Robotrke u Barbanu, koja se održava subotom u okviru programa Trke na prstenac, i povedemo na promatranje Trke za vticu.

U kom će se smjeru Robotrka dalje razvijati? Hoće li se "odvojiti" od školskih klupa? Koji su planovi za dalje?

- Izlazak Robotrke i izvan razine

"školskih klupa" za sada ne vidimo. To naravno ne isključuje mogućnost da možda pojedinci, npr. studenti, ili možda tvrtke, otkriju izazov za jednu višu razinu Robotrke od ove u koju su uključeni osnovci (možda tada uključimo kategoriju s robotom-konjem, umjesto robotskih kolica s kopljem koje učenici izrađuju i kojima učenici sada upravljaju). A planovi su da Robotrka dođe u što veći broj mjesaca Istre i Liburnije. Naime, kao što pravila Trke na prstenac kažu, pravo natjecanja imaju žitelji ovoga kraja. Stoga bismo u Robotrku željeli

uključiti i učenike škola iz Poreča, Rovinja, Umaga, Buzeta, Opatije, Labina, Lošinja, Cresa... pa zašto ne i Kopra ili Portoroža. Tako da Robotrka dođe k njima i da se oni uključe u natjecanje i organiziranje Robotrke. Dakle, za širenje ideje o Robotrci po tim školama još imamo puno posla. Naravno, u svakom slučaju ostaje da bi završnica kup-natjecanja Robotrke na prstenac za svaku školsku godinu bila održavana u Barbanu kao dio programa Trke na prstenac.

14. OLDTIMERI I MOTOTRKA NA PRSTENAC - ORIHI: BORIS JUREVINI, predsjednik Nacionalnog saveza udruga i vespista Vespa klub Hrvatske, predsjednik oldtimer kluba Histria te vespa kluba Istra iz Pule

I DON RADOLE JE VOZIO OLDTIMER

Fascinantne podatke možete saznati porazgovarate li s Puljaninom Borisom Jurevinijem, velikim zaljubljenikom u oldtimere i vespe. Ovaj svestrani vlasnik čak 50 vespi redovito je gost na susretu oldtimera u Orihima svake godine sredinom srpnja, a predsjednik je oldtimer kluba Histria te vespa kluba Istra iz Pule, ali i Nacionalnog saveza udruga i vespista Vespa klub Hrvatske. Veliki je znalac upravo vespi, ali i svih oldtimera koji su oduvijek uz glazbu njegova velika ljubav.

Od kada dolazite u Orihe i zašto vam je taj susret tako zanimljiv?

- Dolazimo u Orihe od 2005. godine, kao oldtimer klub Histria i Vespa klub Istra. Mi imamo dva kluba. Počeli smo djelovati kao oldtimer klub, a onda smo 2008. godine osnovali vespistički klub, budući da je Pula iznimno vespistički grad. Orihi su u čitavoj priči vrlo napredni te je načelnik Denis Kontošić imao njuha da privuče oldtimere, sve u vezi Dana sela i Motorke na prstenac. Ona je vrlo bitna, jer je pobudila interes. Čak sam razmišljao ove godine da iduće predložimo, ako bude interesa, da se organizira vespa utrka na prstenac. Malo sam razgovarao s ljudima i ima oko 10 do 15 zainteresi-

ranih. Bilo bi malo varijeteta u čitavoj priči. Ipak je drukčije voziti vespu, a drugačije moderne motore. Dakle, slična bi bila kao mototrka na prstenac. Vespe se sada nisu mogle ravnopravno natjecati. Bilo bi pošteno to razdvojiti, jer moderni motori imaju perfektno

primamo u članstvo. Najmlađe vespe u našem klubu su iz osamdesetih godina.

Zašto je osnovana udruga vespista, koje su njezine aktivnosti i koliko broji članova?

- Udruga vespista je jako aktivna jer imamo mogućnosti odlažiti na razna događanja. I oldtimer klub je također aktivan, i on ide na 7-8 priredbi, dok je prije išao i na 12 priredbi godišnje. Uz Orihe, redovito smo u Livadama na Danima tartufa. Nekad ranije smo išli u Zagreb, Čakovec, Samobor, Slavonski Brod, Suboticu, Rijeku, Split. A zadnje vrijeme, u nedostatku finansijskih sredstava, s dvije do tri vespe odlazimo u inozemstvo i na naše skupove. Što se tiče vlasnika starijih vespa, oni koji su učlanjeni u udrugu imaju 50 posto popusta na osiguranja, ako imaju vespe starije od 1984. godine. S oldtimer klubom Histria brojimo oko 150 članova, s time što oko 60 njih ima vespe.

Rekli ste da je Pula grad vespi.

- Da, Pula je oduvijek bila grad vespi i tako je i danas. Prema broju stanovnika, ovdje su vespe najbrojnije u Hrvatskoj. Rim pak bilježi najveći broj članova vespa kluba - oko 1.200, a nekada ih je bi-

elektronsko ubrizgavanje i mogu ciljati kako hoće. A vespa je hendičepirana. Pogotovo ove stare vespe. Jer kod nas u klubu nema novih vespi, iako svih

lo preko dvije tisuće. Međutim, Rim ima četiri milijuna stanovnika. Ali se i Istra može pohvaliti sa 4 kluba vespista. Tu su Vespa klub Medulin, Vespa klub Poreč, Vespa klub Istra i Vespa klub Umag, koji su ujedinjeni u sportski savez Vespa klub Hrvatska. Dakle, organiziramo sportske utrke vespi na kružnim stazama. Ove godine smo imali dvije u Poreču, jednu u Rijeci te utrku ubrzanja na brdu u Buzetu. Buzet nas već treću godinu poziva na manifestaciju Vespa na veloj šterni i ta je manifestacija svake godine sve uspješnija. Prošle godine smo počeli odlaziti u Vižinadu s oldtimerima i vespama, a bili smo i u Galižani. Dakle, širi se taj populizam oldtimera. I u Umagu smo bili na jednoj značajnijoj priredbi koju organizira oldtimer klub iz Umaga.

I vi ste osobno veliki ljubitelj vespi i s njome ste prošli čitavu Europu.

- Istina, 2011. bili smo u Norveškoj nas troje Puljana, što je bila naša najdalja destinacija. Uglavnom idemo s našim prijateljima s kojima smo pobratimljeni - Vespa klubom iz Trsta. Potom smo 2012. bili u Londonu i do Cambridgea, pa u Bruxellesu, Amsterdamu i Rotterdamu. Prije toga smo bili na Siciliji i San Marinu. Mlađi članovi cijelo vrijeme voze, a mi koji smo u trećoj dobi idemo s kombijem kao podrška ovima koji voze. Međutim, i sami odvozimo 800 do 1.500 kilometara. Ja sam sada u 10 dana sa starom vespom iz 1958. bio dva puta u Trstu. Treba mi oko 2 i pol do 3 sata.

Od kuda ta ljubav prema vespa-ma?

- Ja sam kao mlad vozio vespe. A kada sam bio pred kraj studija, tamo negdje s 23 godine, napustio sam vespu i oldtimere i vozio moderne i nove automobile. Kada je moj sin navršio 13 godina i kada je rekao da mu kupim vespu, ponovno sam preuzeo vespe i oldtimere. To je bilo prije 14 godina. Sada se vrlo aktivno bavim restauracijom vespi, ali i to je išlo na ideju mog sina Davida koji je lani otvorio specijaliziranu trgovinu za vespe u Puli. Kod kuće imamo 50 vespi koje restauriramo za svoj gušt, ali ih ne prodajemo. Od toga je 15 restauriranih. Svake godine restauriramo dvije do tri vespe. Ne želimo ih prodavati, dok ne moramo, jer nam je žao. Kod te je restauracije jako bitno voditi računa da vozilo bude što autentičnije obnovljeno. Zato

smo u Istru 2010. godine doveli prvog čovjeka svjetskog vespizma Luigia Flisinghellijsa koji ima već 87 godina i još uvijek vozi vespu. On je prvi ekspert na svijetu za restauraciju vespi i s njima je već 65 godina. Tu je tradiciju naslijedio od djeda koji je imao servis za vespe i sada je posao preuzeo njegov sin. Ujedno je koautor šest enciklopedija za vespe. Tada je homologirao prvih 12 istarskih vespi. Vespa, ukoliko želi dobiti našu pločicu, mora biti čim autentičnija i mora odgovarati tvorničkim kriterijima kako je proizvedena.

Zašto su vespe toliko popularne?

- Vespe su jako popularne među ljubiteljima oldtimera budući da je njihova restauracija puno povoljnija nego restauracija nekog oldtimer automobila. Posebno u zadnje tri godine primjećujemo da dosta vlasnika oldtimera ostaje kući jer imaju neispravna vozila i ne mogu si priuštiti njihov popravak. U takva vozila stalno morate ulagati, a kada se to upari s dijelovima koje je skupo nabaviti, onda to ne polučuje uvijek rezultat kakav bi trebao biti. Dijelove je moguće naći na specijaliziranim sajmovima u Italiji, poput onog u Padovi, koji je najveći sajam oldtimera u Europi i treba vam tri dana da ga se pošteno razgleda. A od kada smo ušli u Europsku uniju dijelove je moguće naručiti i direktno.

Svojedobno ste surađivali i s počasnim građaninom Općine Barban pokojnim Giusepe Radole.

- Jesam. Bilo smo prijatelji i iste smo profesije. Barbanac don Radole, koji je bio svećenik i orguljaš, kompozitor i dirigent, voda zbara crkve San Giusto u Trstu, dvije mi je godine predavao na konzervatoriju u Trstu početkom sedamdesetih godina. Bili smo si toliko dobri da sam je jedan od rijetkih ljudi koji je ušao u njegovu kuću i imao prigodu vidjeti njegovu biblioteku. Imam preko 20 njegovih knjiga, a koautori smo monografije o Andreu Anticu iz Motovuna. Skupa smo 1995. godine pisali tu monografiju. Naime, do prije 11 godina bavio sam se starom glazbom. Završio sam akademiju u Veneciji, specijalizirao sam u Parizu i Zürichu. Od tuda i poznanstvo s pokojnim don Radoleom. Zanimljivo, i on je do smrti vozio oldtimer.

Stari automobili i motocikli velika su strast mladog Puležana Ivana Rabara. Ovaj 35-godišnjak veliki je ljubitelj prije svega simbola Italije – vespe, pa ih u svom vlasništvu ima čak 6. Upravo stoga postao je članom oldtimer kluba Histria iz Pule, čiji je tajnik. A ovaj klub već 14 godina dolazi u Orihe na feštu sela, kada njihovi članovi izlažu svoja vozila, idu u panoramsku vožnju po Barbanštini te se njihovi vlasnici natječu na raznim domišljatim natjecanjima.

Već 14 godina u jednom malom selu - Orihima, održava se susret oldtimera. Kako je došlo do ideje da se stara vozila koja privlače toliku pažnju, izlože upravo za vrijeme tamošnje fešte mesta?

- Zadnjih godina oldtimeri plijene pozornost među ljubiteljima i vlasnicima starih vozila, pa tako i Orihima. Međutim, ja na ovaj susret dolazim u zadnjih 10 godina, pa nisam bio na samom početku. Susret organiziraju Orišanci, a mi se prijavljujemo i rado se odazovemo te pomažemo što god treba. Na taj se način stvorilo prijateljstvo između Sportskog društva Orihi te našeg moto kluba i oldtimer kluba. U Orihima se okupe stari automobili i motocikli te terenska vozila, što nama ljubiteljima omogućuje da upoznamo neko novo vozilo, vidimo neke nove stvari, pitamo za savjet o restauraciji te da steknemo nove spoznaje.

Po čemu je taj susret poseban? Vole li se vlasnici oldtimera odazvati na takve susrete?

- Poseban je iz toga razloga što se u Orihima održava i Mototrka na prstenac, a to je jedina takva manifestacija u ovom dijelu Europe. Naravno da se vlasnici oldtimera vole odazvati, jer steknu nove spoznaje i prilikom pojavljivanja novih obnovljenih vozila. Zadnjih 10-ak godina, od kada sudjelujemo s klubom, vrijeme nam je išlo na ruku, te su prethodni susreti bili uspješno organizirani i posjećeni. U Orihima nam je uvijek zabavno, jer se organizira i niz raznih natjecanja. Primjerice, ja sam lani nastupao u natjecanju u najsporijoj vožnji. Natjecali smo se na njihovom sportskom igralištu tko će voziti sporije motocikl 30 metara bez da dotakne tlo. Naravno da bude svega, a najviše smijeha. Stalno se nešto događa.

Otkuda sve vlasnici dolaze i ko-

14. OLDTIMERI I MOTOTRKA NA PRSTENAC - ORIHI: IVAN RABAR, 35 godina, tajnik oldtimer kluba Histria iz Pule

VOLIMO DOLAZITI U ORIHE

Koliko se izlaže vozila?

- To je pravi međunarodni susret oldtimera. Vlasnici dolaze iz Italije, Slovenije, Austrije, Njemačke, Slovačke i naravno Istre i ostatka Hrvatske. Svake godine očekujemo na susretu stotinjak vozila (auto-moto), ukoliko nam je vrijeme naklonjeno.

Orihi su poznati i po okupljanju fićeka. Imaju li i drugi susreti takav pristup organizaciji susreta? Koliko su ti automobili među Orišancima potaknuli nostalгију?

- Fićek su bili tradicionalna narodna vozila u našim krajevima i naravno bivšoj državi, te među starijim posjetiteljima potiču sjećanja na minula vremena. Postoji u Hrvatskoj par okupljanja sličnih ovome u Orihima. Fićo je ipak poput Bube - narodno vozilo. Bilo je to auto koje je bilo dostupno svima i ono u našim ljudima pobuđuje sjećanja i nostalgiju kao što je to primjerice vespa u Italiji, gdje je proglašena kulturnim dobrom.

Biraju se svake godine na tom susretu i najzanimljivija vozila. Koja su ove godine i zašto zaslužila posebnu nagradu?

- Što se tiče nagrada, Orišanci ih dijele prema vlastitom odabiru. I ove su godine nagrade dobili najlepši i najstariji auto, najlepši i najstariji motocikl, najzanimljiviji oldtimer te fića za pet.

Ujedno se svake godine u ovom mjestu organizira i jedinstvena Mototrka na prstenac. Koliko sudjelu-

jete u ovom domaćem natjecanju i koje su njegove čari?

- Volim jako ovo natjecanje, jer je stvarno jedinstveno. Ove godine se nisam natjecao i bio sam samo u ulozi promatrača. Lani sam se okušao i išao sam na prstenac na vespi. Međutim, to je preslab motocikl za takvo natjecanje, a nije stabilna. Ipak treba čovjek imati neki jači motor.

Koliko ovakvih druženja vaš klub organizira godišnje? Koliko ima članova? Ima li i iz Barbanštine?

- Naš klub organizira tri susreta godišnje, a sudjelujemo na preko 20 susreta u zemlji i inozemstvu. Klub broji preko 200 članova iz zemlje i Italije, Slovenije i Njemačke, te s područja Barbanštine ima nekolicina

članova. Više nas iz zemlje i inozemstva, koji dijelimo ljubav prema vespama, osnovalo je i vespa klub. Tridesetak je članova jako aktivno, a to su prije svega oni koji idu na razne smotre, a i koji idu na dalja putovanja sa svojim vozilom, primjerice do Amsterdama i slično. Najstarije vozilo u klubu je Fiat Topolino C iz 1950., koji nažalost ove godine nije bio izložen u Orihima. Najstarija vespa je iz 1950. i ona je bila u Orihima te BMW motocikl uz 1951. godine. U fazi restauracije je vespa iz 1948. koja će do kraja godine biti u voznom stanju.

Zašto ste vi osobno postali ljubitelj starih automobila i zašto gajite strast prema njima?

- Teško je objasniti prave razloge, ljubav se jednostavno dogodila prije dvadesetak godina i još uvijek je postojana. Veliki sam ljubitelj vespi, pa ih imam čak 6, od čega su 2 u voznom stanju. Sve je počelo kada sam imao 15 godina i kada sam vozio vespu i imao priliku položiti vozački ispit u A kategoriji. I od tada vozim vespu. Najstarija koju imam je iz 1968. godine, a imam ih i iz 1979., 1981., i 1985. Imati stara vozila je pravi izazov, jer nije tek tako lako naći rezervne dijelove te se moraju tražiti u specijaliziranim trgovinama. Nekad morate potegnuti i do talijanskih sajmova, poput onoga u Padovi. I ovakvi susreti su odlično mjesto razmjene iskustava, pa uvijek možeš saznati gdje možeš nabaviti neki dio.

VJENČANJA U BARBANU: IVA JAZBEC TOMAIĆ, povjesničarka umjetnosti iz Kastva, mlada asistentica na Odsjeku za povijest umjetnosti riječkog Filozofskog fakulteta, zaljubila se u Barban i odlučila u njemu uploviti u bračnu luku

IZABRALA BARBAN ZA VJENČANJE

Mlada asistentica na Odsjeku za povijest umjetnosti riječkog Filozofskog fakulteta Iva Jazbec Tomaić iz Kastva na prvi se pogled zaljubila u Barban. Ovdje je zbog svog znanstvenog istraživanja provela dobar dio vremena, kada je imala prilike pozabaviti se poviješću Barbana i prije svega župne crkve Svetog Nikole i njenog vrijednog inventara, odnosno crkvenog ruha. Tokom tog istraživanja sklopila je mnoga prijateljstva, a Barban toliko zavljela da se ovdje odlučila i vjenčati.

Kao asistentica Filozofskog fakulteta u Rijeci obrađivali ste crkveno ruho crkve Sv. Nikole u Barbanu. Kako je došlo do toga da istražujete crkveno ruho upravo ovdje?

- Diplomirala sam 2010. godine na Filozofskom fakultetu u Rijeci te sam iste godine upisala i poslijediplomski studij na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu s temom Povijesni tekstil u nekadašnjoj Porečkoj biskupiji od 15. do kraja 18. stoljeća te sam ove godine završila i posljednji VI. semestar toga studija. Neposredno nakon diplome, od 2011. godine, izabrana sam u zvanje asistenta te kao vanjski suradnik sudjelujem u nastavi i radu Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Rijeci, odnosno assistiram svojoj mentorici dr.sc. Nini Kudiš na kolegijima Umjetnost renesanse, Spomenička baština Rijeke te Osnove vizualnih umjetnosti.

- Prilikom obilježavanja 310. obljetnice posvete i gradnje župne crkve svetog Nikole u Barbanu, moja mentorica dr. sc. Nina Kudiš dobila je poziv za sudjelovanje na prigodnom skupu koji se održao u prosincu 2011. godine, pa sam njezinim posredovanjem dobila priliku da također sudjelujem. Pripremajući se za skup, nužno je bilo pregledati sačuvano staro liturgijsko ruho, koje zbog svoje dotrajalosti i promjene u liturgiji više nije uporabi, u potrazi za starim, vrijednim, skupocjenim sviljenim tekstilom. Zajedno s dr.sc. Ninom Kudiš i docentom dr. sc. Damironom Tulićem, također s Odsjeka za povijest umjetnosti, pregledali smo inventar crkve. Ta je potraga srećom rezultirala pronalaskom niza zanimljivih primjera (liturgijskog ruha na kojemu

je sačuvan vrijedni povijesni tekstil) od kojih su oni najvrjedniji bili predstavljeni na spomenutom skupu, a uskoro će biti i objavljeni u Barbanskem zborniku.

Što ste točno istraživali i koji su rezultati vašeg istraživanja?

- Riječ je o uglavnom talijanskim svilama od kojih se ona najstarija može datirati u kraj 16. stoljeća, dok je znatan broj moguće datirati u prvu polovicu 17. te u 18. stoljeće. Izuzetnu vrijednost čini i sačuvana mitra koju je posljednji novigradski biskup Teodor Loredan Balbi (Krk, 1745. – Novigrad,

1831.) 1826. godine, došavši u Barban na svečanost podjele svete potvrde, poklonio župi. Iako je riječ o vrijednoj zbirci, ona čini tek manji dio tekstilne baštine koja se nekada nalazila u barbanskoj župnoj crkvi, a o čemu nam svjedoče brojni arhivski izvori.

- Još detaljnije sam se imala priliku pozabaviti s barbanskim zbirkom povijesnog tekstila 2012. godine, kada su prilikom angažmana zaposlenika Hrvatskog restauratorskog zavoda u Zagrebu u vidu stvaranja detaljnog inventara spomeničke baštine župne crkve svetog Nikole u Barbanu, bili pozvani i članovi te suradnici Odsjeka za povijest umjetnosti da ga s obzirom na svoju specijalizaciju učine stručnjim.

Koliko ste na taj način upoznali Barban i njegovu tradiciju? Što Vam ona govori?

- Istražujući inventar i pišući članak za Barbanski zbornik imala sam se priliku detaljnije upoznati s barbanskim poviješću te do danas sačuvanom sakralnom baštinom te ovim putem izražavam svoje mišljenje o nužnosti prezentacije brojnih predmeta (povijesno umjetničkih djela i povijesnih izvora) i povijesti kraja kroz neku vrstu didaktičke izložbe. Svakako tre-

Crkva Sv. Nikole u Barbanu

ba istaknuti i potrebu za osnivanjem sakralne muzejske zbirke, gdje bi navedeni predmeti bili izloženi te tako i široj javnosti na prigodan način bili prezentirani.

Očito ste se putem svojeg istraživanja zaljubili u Barban, pa ste odlučili ovde se i vjenčati. Kako je došlo do te odluke?

- Barbanska župna crkva za mene ima posebnu sentimentalnu vrijednost, obzirom da se upravo tamo dogodio moj prvi susret s povijesnim stilom na terenu, a srdačnost i pristupačnost velečasnoga Miroslawa Paraniaka i Barbanaca te njihova duševljenost otkrivenim spomeničkim

vrijednostima dala mi je motivaciju i poticaj dalnjem radu. Oduvijek mi je bila želja vjenčati se u Istri, pa se kao logično rješenje pojавio Barban. Obzirom da je bilo riječ o malom i intimnom obiteljskom vjenčanju, izlet do Barbana, gdje se održalo vjenčanje te potom Rapca, gdje smo večerali, bilo je uzbudljivo iskustvo za cijelu obitelj!

Jeste li kroz svoja istraživanja u Barbanu sklopili nova prijateljstva i poznanstva? Na koji ste način ostali vezani uz ovo mjesto?

- Jesam, upoznala sam mnoge drage ljude, uglavnom one vezane uz život župe. Svakako se nadam da će i dalje biti angažirana u Barbanu i

Barbanštini u pronalasku i valorizaciji spomeničke baštine, odnosno predmeta umjetničkog obrta - osobito skupocjenih povijesnih svila. Posao koji smo započeli (zaposlenici s Odsjeka za povijest umjetnosti u Rijeci) u Barbanu, vezano uz povijesno-umjetnička istraživanja, treba kontinuirano širiti te iskoristiti nastale spoznaje za dobrobit zajednice - osobito turističke i edukativne svrhe pa se i u tom smislu nadam daljnjoj suradnji. Obzirom da sam poslovno, a od nedavno i privatno vezana uz Barban, svakako u svojim čestim obilascima istarskog poluotoka neću zaboraviti u njemu stati, prošetati se, posjetiti župnu crkvu te popiti kavu s dragim ljudima!

KUD BARBAN: TINA TROŠT, 28 godina, voditeljica Plesne sekcije KUD-a Barban o aktivnostima KUD-a i namladih folkloraša

TRUDIMO SE BITI NAJBOLJI

Članovi KUD-a Barban ove su godine od 23. do 25. svibnja po treći put bili gosti KUD-a Metković te kao jedini predstavnici iz Istre predstavljali Istarsku županiju na 30. Smotri folklora „Na Neretvu misečina pala“, odnosno Smotri folklora Dubrovačko-neretvanske županije i njihovih gostiju. Barbanski su se folkloraši među mnoštvom folklornih skupina, predstavili mantinjadom, odnosno svirkom na veliku i malu roženicu, domaćon besidon, tarankon uz pratnju roženica i neizostavnim Barbanskim balonom. Više o ovom nastupu te općenito ljubavi prema istarskoj tradiciji i folkloru porazgovarali smo s Tinom Trošt, voditeljicom plesne sekcije u KUD-u koja folklor živi od malih nogu, budući da joj je čitava obitelj uključena u rad ovog društva.

Ove godine Vaš je KUD predstavljao čitavu Istru u Metkoviću na smotri "Na Neretvu misečina pala". Kako je došlo do toga i na koji ste način predstavili Istru? Koliko je folkloraša nastupilo i kakvi su dojmovi?

- U sklopu gostovanja na spo-

menutoj Smotri, nastupili smo i u Dubrovniku, gdje smo ispred crkve Sv.Vlaha, tridesetominutnim programom, predstavili istarsku kulturnu baštinu. Također smo dio svog bogatog repertoara snimili za Hrvatski radio, što će biti objavljeno u jednoj od emisija posvećenoj navedenoj smotri.

- Obzirom da smo bili pozvani od strane istaknutog etnomuzikologa, profesora Vidoslava Bagura, ne moramo Vam ni reći koliki značaj imao to za KUD Barban. Naime, profesor Bagur je već prije surađivao s nama

("Međunarodna smotra folklora u Zagrebu", "Vinkovačke jeseni", snimanje emisije za HRT u Barbanu), gdje je prepoznat naš doprinos u očuvanju tradicije i kulturne baštine našeg kraja.

- Takvi nastupi iziskuju izuzetnu spremnost, odgovornost, te duže i ozbiljnije pripreme te je organizacija tih nastupa, s naše strane, bila veoma zahtjevna. Članovi koji su nastupali na spomenutim manifestacijama s velikim su ponosom predstavljali svoj kraj, odnosno Istarsku županiju. Poseban je osjećaj bio nastupati u Dubrovniku, među mnoštvom turista i znalaca folklora. Bljeskovi aparata su nam davali dodatni poticaj pa smo nastup od 45 minuta odradili s velikim entuzijazmom i ponosom. Veliki doživljaj je bio kada smo prolazili dubrovačkim Stradunom u mimohodu, uz svirku, kantu i ples, dok se zastava KUD-a Barban vijorila u zraku. Ljudi su pljeskali sa svih strana te s nestrpljenjem čekali fotografiranje s nama, što smo im naravno, i priuštili. Osim toga, ovakvi nastupi i putovanja imaju veliku ulogu u zbližavanju svih članova KUD-a, koji ionako već imaju duboke međusobne prijateljske odnose.

Već duže vremena vodite školsku djecu u plesu. Koliko su zainteresirani za folklor i na koji ste im način usadili ljubav prema istarskom melosu?

- Grupa pomlatka aktivno djeluje pri KUD-u od 2011. godine, u suradnji sa OŠ Jure Filipović iz Barbana, jer su to većinom školska djeca. Na samom početku krenuli smo raditi s njima bez velikih očekivanja „bit će ča bude“. Kažem smo, jer tu svakako moram spomenuti našeg svirača Mihaela Glavaša, ujedno i voditelja svirača, bez kojeg sve ovo ne bi moglo biti ostvareno. Miho, kako ga mi zovemo, je naš stup ča se svirke tiče. On „puše“ u mih i roženice koliko ga mi pitamo i to sa velikim gušton jer kako on kaže: „To je moja ljubav i sviriti moren do jutri ko rabi.“ Također, starije cure i dečki pomažu mi oko vođenja grupe plesača. Miho sam vodi svoju grupu svirača, kojih je oko 7, a sviraju na roženice, mih, harmoniku. Literarno-recitatorska grupa, ima oko 6-7 članica koje osim što recitiraju stihove, najčešće barbanskih pjesnika, pišu i vlastite stihove na barbanskoj čakavici. Njihova voditeljica, inače moja mama Nives Trošt, ima s njima izuzetno prijateljski odnos što je članicama dodatna motivacija za rad.

- Ljubav prema tradiciji našim mlađim članovima, svi mi voditelji pa i ostali članovi, usađivali smo vlastitim primjerima, načinom ponašanja na probama i na nastupima. Osobno nastojim sa malim folklorušima raditi postepeno, malo pričamo o tradiciji, o tome što folklor znači te što znači da su oni članovi KUD-a Barban. Olakšavajuća okolnost je što sam po struci pedagog pa mi rad sa djecom nije stran, a s druge strane već 15 godina plešem u KUD-u pa ako prenesem pola od onoga koliko meni KUD znači, učinila sam dovoljno. Njih ima jako puno, čak imamo dvije grupe pomlatka. One male, početnike, i napredniju grupu koja već naginje prema aktivnoj plesnoj grupi. Ukupno ih je oko 40, što je broj kojim se itekako ponosimo. Nisu svi podjednako zainteresirani, ali svatko od njih ima svoj razlog dolaska: „jer je mama rekla“, „pa i prijateljica je tu“, „petkom navečer je druženje u Barbanu“, „jer želim plesat kao veliki“ i sl. Na kraju nastojim od svakoga stvoriti plesača, barem u osnovama. Naš odnos nije strog, niti ukočen, uvek radimo tako da bude zabavno. Ipak, znaju se pravila ponašanja jer tko bi inače izašao na kraj sa njih 40.

Na koji su način doživjeli to što ste ove godine otvorili smotru folklora u

KUD Barban u Fažani

Barbanu? Gdje ste još sve nastupali?

- Stav KUD-a Barban je da svatko dobije priliku nastupati ako redovno dolazi na probe i ako pokazuje trud. Pomladak stvarno puno nastupa: na većini općinskih manifestacija, po treći put smo nastupali na Smotri osnovnih škola Istarske županije „Fažanski tanac“, a već nekoliko godina otvaramo Smotru narodne glazbe, svirke i plesa Puljštine u Barbanu. U pravilu su na probama dosta glasni i razigrani, ali kada se pojave u narodnoj nošnji, emocije se okrenu. Javlja se ozbiljnost, kao posljedica male tremre, odnosno uzbudjenja. Njima, kao i meni, svaki nastup puno znači, pogotovo zato što su u publici njihovi najmiliji, obitelji,

prijatelji, poznanici. Moram napomenuti kako, uвijek nakon nastupa pomlatka, dobivamo samo komplimente, subjektivne od obitelji i prijatelja te one objektivne od kolega folkloruša, što pobuđuje osjećaj sreće, ponosa te stvara želju da još više vježbamo i da budemo još bolji.

Koji su vam daljnji planovi vezano za aktivnosti folklora s školskom djecom općenito plesne grupe?

- Planovi se neće mijenjati. I dalje nastavljamo vježbati, truditi se i biti najbolji. Probe se odvijaju u skladu sa trajanjem školske godine, kako bi se djeca i roditelji lakše uskladili. Novi upisi članova pomlatka biti će na jesen, a napredniji članovi prve grupe

KUD Barban u Metkoviću

(najmladi, početnici), premjestit će se u stariju, napredniju grupu. Plesačima imamo dovoljno, stoga ćemo naglasak staviti na svirače te na literarno-recitatorsku grupu.

Dolazite iz obitelji koja je cijela uključena u folklor. Kada se kod Vas javila ta ljubav i što Vas toliko privlači u istarskoj tradiciji plesa, glazbe i pjevanja?

- Tako je, cijela moja obitelj je uključena u KUD Barban. Ja, kao voditeljica plesača i članica Upravnog odbora, brat, kao plesač, svirač i kantadur, mama, kao voditeljica literarno-recitatorske sekcije te voditeljica kulturno-umjetničkih programa u Barbanu (kojih je KUD Barban organizator ili suorganizator) i tata, kao član Upravnog odbora i kantadur. Ne mogu procijeniti kada se rodila ljubav, prije bih rekla da sam se ja rodila s time i odraštala u duhu tradicije. Svaku nedjelju bismo slušali domaće kante i svirke na radiju, gledala bih mamu, tatu pa brata kako nastupaju i smatrala sam to sastavnim dijelom svog života. S 13 godina sam počela plesati, tada se moglo krenuti na probe u 7. razredu osnovne škole. Jedva sam to dočekala i sada plešem već punih 15 godina, a od 2011. vodim plesače - male i velike. Volim tradiciju, ona iziskuje izuzetno poštovanje. Ipak su to naši korjeni i neki drugi način života pored ovog, turbulentnog, kojeg živimo. Nas u KUD-u veže veliko prijateljstvo, zajednički

doživljeni trenuci, na probama, nastupima, putovanjima, druženjima. To je nešto što se ne može izraziti rječima, to je onaj osjećaj zbog kojeg ostajemo i trudimo se vježbati, nastupati i biti najbolji što možemo. Nije svaki put lako, dolazi do nerazumijevanja, do zasićenja, ali uvijek postoji netko tko je spremjan povući i održati stabilnost, zato i imamo članove KUD-a od 8 do 80 godina. Svakako moram spomenuti naš Upravni odbor, sadašnjeg predsjednika Marina Broskvar, sve prethodne predsjednike i članove Upravnog odbora te dugogodišnju tajnicu KUD-a Neviju Kožljan. Svi zajedno nastojimo doprinijeti očuvanju naše tradicije, promicanjem kante, svirke, plesa i domaće besede Barbana i Barbanštine.

Do kada namjeravate biti aktivni u KUD-u i što vas najviše zanima kad su u pitanju aktivnosti KUD-a?

- Najviše me zanima ples, kao sastavnica djelovanja KUD-a, obzirom da plešem već 15 godina i vodim plesače. Stoga ćemo nastojati uvesti nove plesove, koreografije, što će ujedno biti poticaj i motivacija meni i ostalim članovima. Već sad, osim tradicionalnih polke, balona i ballo de kušina, plešemo još mazurku te šete paši i špic polku uz pratnju harmonike. Bit će još plesova, zapravo već su u pripremi, ali o tome nekom drugom prilikom. Ne mogu sa sigurnošću reći do kada ću biti na mjestu voditeljice plesača ili pak do kada ću aktivno

plesati jer ne znam što mi život nosi. No u jedno sam sigurna, ljubav prema domaćoj kanti, svirki, besidi, a pogotovo prema plesu neće nikada prestati. Mislim da će mi uvijek zatitrati oko srca i noge same od sebe krenuti kada čujem roženice, mih ili harmoniku, a pogotovo prve taktove balona.

Kako prema Vašem mišljenju se danas mogu u KUD privući mlađe generacije? Imaju li ovakva društva perspektivu?

- Mi, istinski zaljubljenici u tradiciju, ne možemo nekome usaditi ljubav prema tradiciji, ali možemo pokušati razviti poštovanje prema našim korjenima te potaknuti na razmišljanje o tradiciji. Navedeno možemo učiniti putem vlastitih primjera, ponašanja te iskazivanjem osobnog stava prema tradiciji. Mi nemamo posebnu metodu privlačenja mlađih, oni jednostavno sami dolaze, ranije sam navela neke od razloga. Zašto ostaju, predlažem da sljedeći put napravite intervju sa njima pa ćete dobiti informacije iz prve ruke. Ono što mogu reći je da se mi jako dobro razumijemo, te da sam izuzetno ponosna što su moji mali folklori zapravo izuzetno veliki i bitni članovi KUD-a Barban. Ne mogu reći za druga društva, ali naš KUD sigurno ima svjetlu budućnost jer članovi su odlučni svojim radom i zalaganjem očuvati vlastite korijene, kulturno i tradicijsko nasljeđe, odnosno svoj identitet.

3. KIPARSKA KOLONIJA U DRVU „COK“: MATO TIJARDOVIĆ, slavonski kipar iz Osijeka, jedan od osnivača poznate kiparske kolonije u Ernestinovu, učesnik barbanske kolonije od 2011. god

BARBANCI NAS VOLE GLEDATI

Već niz godina u Barbanu se uoči Trke na prstenac održava Kiparska kolonija u drvu Cok, koju vodi slavonski kipar naivac Mato Tijardović iz Osijeka, inače jedan od osnivača poznate kiparske kolonije u slavonskom Ernestinovu koja je aktivna već 40-tak godina. Također, ovaj je kipar u drvetu osnovao i kiparski koloniju u Viškovu.

Kako ste došli na ideju da u Barbanu pokrenete koloniju?

- Ovo će nam biti četvrta godina da u Barbanu imamo kiparsku koloniju Cok do čije je ideje došlo susretom između načelnika Barbana, Denisa Kontošića, te načelnika Viškova,

Gorana Petrica, i Ernestinova, Matije Greifa. Barbanski je načelnik vidio što se radi u kiparskoj školi u Viškovu i odmah se zainteresirao te je putem načelnika Ernestinova došao do nas. I tako smo počeli dolaziti u Barban tjeđan prije Trke na prstenac.

Koliko ove godine očekujete učesnika?

- Prve godine sudjelovala su trojica kipara, iduće godine petorica, pa ponovno trojica, kako će biti i ove godine. Uz mene to su Ivica Tolić i Rajko Srok. Ove godine tema su nam seljački motivi, pa ćemo se pozabaviti time. Ja ću primjerice izrađivati djevojku sa snopom žita, kolege skulpture s motikom i slično. Ove skulpture uvijek

ostaju u Barbanu, a koliko znam postaviti će se u barbanska sela gdje ima najviše turista. Dok izrađujemo naše skulpture iz hrasta, posjećuje nas jako puno ljudi, što domaćih, što stranaca. Lani je taj interes pogotovo bio velik. Vole vidjeti kako se stvara skulptura. Možda nakon toga ostanemo i na Trci na prstenac. Rado volimo pogledati tu manifestaciju svake godine.

Gdje ste se obrazovali za ono čime se danas bavite?

- Nakon završene osnovne škole u Ernestinovu, otišao sam u Zagreb i završio srednju Školu primijenjene umjetnosti i dizajna. Ona je tad bila u rangu više stručne spreme i mogao sam predavati u školi. Pomalo sam i

predavao, ali sam završio i za majstora rezbara. To mi danas jako pomaže u stvaranju skulptura, a prvo iskustvo stjecao sam u sada već bivšoj osječkoj tvrtki Mobilia. Tamo sam kao majsor rezbar proveo cijeli radni vijek do mirovine, a jedno vrijeme bio sam i šef ukrasnih elemenata. Držali smo i praksu, a ja sam u Mobiliji učio rezbariti srednjoškolce koji su učili za taj zanat. Nekada smo prema narudžbama ručno izrađivali i drveni stilski namještaj, primjerice, barokni i rokok, a ja sam radio baš detalje – noge, ručke i to.

Kako, kada i zašto ste se počeli baviti baš kiparstvom?

- Od ranog djetinjstva. Odrastao sam u Ernestinovu uz mojeg tetka Petra Smajića, jednog od najvećih imena izvorne umjetnosti u Hrvatskoj i jednog od osnivača ernestinovačke kolonije. Kao jako mali sam već nožićem reckao drvce, a onda sam počeo nabavljati prva dlijeta. Petar mi je posudivao i alat, savjetovao me i vodio me na likovne kolonije gdje onaj tko hoće, može mnogo naučiti. Prvu skulpturu u životu napravio sam 1960., kada sam bio u 3. razredu osnovne škole. Zanimljivo, prvu skulpturu napravio sam iz kamena, i to bračkog. Danas se ona nalazi u jednoj zagrebačkoj galeriji. Brzo sam prešao na drvo jer je topli, prirodni materijal i jer ima puno različitih vrsta. Drvo je i lakše nabaviti i obrađivati. I danas radim od kamena, ali manje. Teško ga je i transportirati. Ponekad radim veće skulpture i od leda i od pijeska, ali one nisu trajne pa mi se to ne sviđa.

Jeste li se ikad okušali i u drugim tehnikama? Slikanju?

- U početku sam svaštario. Slikao sam i akvarele i ulja, no onda sam se posvetio samo drvetu. Prethodno iskustvo jako mi je dobro došlo. Ne možete raditi skulpturu bez slikanja, odnosno crteža. Skica je osnova svake skulpture.

Koji materijal najviše koristite?

- Najviše koristim hrast sušac. On je isto kvalitetan, a sruši se sam od sebe. Inače, najzahvalnije vrste drveta za oblikovanje su orah, kruška i trešnja, a meni je na prvom mjestu breza. Polutvrdo drvo, fantastično za obradu. Najteža je ebanovina, koja je tvrda kao kamen, a i skupa je. Maslina je slična ebanovini, ali se može raditi s njom kad je malo mokra. Često nam se događalo da neko drvo pokisne, no i tada se može raditi s njim. Čak možda i lakše.

Mato Tijardović (lijevo) i Rajko Srok (desno) u Barbanu

Koliko su „trajne“ skulpture od drveta?

- Hrast bez problema može ostati vani. On je vječan kao i željezo ako ga održavate. Ako je odignite od betonskog postolja i ako je premazujete posebnom zaštitom, drvena skulptura vani može stajati i 200-300 godina, bez oštećivanja.

Kojim se alatom služite u oblikovanju skulptura?

0. Kiparska kolonija u drvu COK, 2011. god. – učesnici: Mato Tijardović, Ivica Tolić, Rajko Srok (2 izrađene skulpture – Barban, ispred Zdravstvene stanice)

1. Kiparska kolonija u drvu COK, 2012. god. – učesnici: Mato Tijardović, Ivica Tolić, Rajko Srok, Saša Sermek, Vedran Jakšić (5 izrađenih skulptura – Barban, uz Zdravstvenu stanicu i crkvu Sv.Nikole))

2. Kiparska kolonija u drvu COK, 2013. god. – učesnici: Mato Tijardović, Ivica Tolić, Rajko Srok (3 izrađene skulpture – Barban, pored Osnovne škole Jure Filipovića)

3. Kiparska kolonija u drvu COK, 2014. god. – učesnici: Mato Tijardović, Ivica Tolić, Rajko Srok (u planu je izraditi 3 skulpture za 3 sela sa većim brojem turističkih ležajeva)

- Kad radim velike skulpture, veće od dva-tri metra, koristim motornu pilu. Danas bez motorne pile ne možete napraviti skulpturu. Na prvim kolonijama u Ernestinovu nije ih bilo, već samo sjekira, i zato su trajale dva tjedna. Bez pila nisu se mogle za tjedan dana napraviti tako velike skulpture. Koristimo i dlijeta i posebne batove, kao čekiće.

Koliko ste dosad izradili skulptura?

- Sigurno 2-3 tisuće velikih i malih formata. Znam da sam velikih skulptura, viših od dva metra, napravio više od 200. Među radovima najvrednijim smatram onaj najveći, u Erdutskim vinogradima, na najvećoj vinskoj bačvi na svijetu koja je u funkciji. Njezina je zapremina 75 tisuća litara vina, nalazi se u Guinnessovoj knjizi rekorda, a kolege kipari i ja smo na njoj napravili reljef, drvorez s vinским i sakralnim motivima površine čak 26 kvadrata. Središnji motiv je Posljednja večera, velik četiri i pol metra. Sumnjam da bih takvo što uspio ponoviti. Najmanja moja skulptura je Krist na križu, izrađen od jednog komada drveta, za privezak, a velik je 10-ak centimetara. Inače, sudjelovao sam na više od 100 samostalnih i više od 300 skupnih izložbi. Najdraža mi je serija samostalnih izložbi koju su mi 1996. organizirali moji Poljičani u svih 12 mesta u Poljicama.

Poznati ste i po humanitarnom radu. Za koga radite najviše?

- Za bolesnu djecu. Primjerice,

sve rade napravljene u kiparskoj školi u Viškovu zadnjih godina poklanjamо dječjim odjelima u hrvatskim bolnicama. Volim pomagati i bolesnima i siromasima, ali i crkvama. U bar 50 crkvi postavljeni su moji križni putevi, a dvaput sam ukrasio velika ulazna drvena vrata na kapucinskoj crkvi u središtu Osijeka. Imam dosta rada sakralne tematike jer sam vjernik, tako sam odgojen. Sakralni motivi mi najviše leže i drvenih skulptura Isusa Krista napravio sam, mogu reći, dva-tri vagona.

Kako je došlo do ideje o osnivanju ernestinovačke kolonije?

- Sve je počelo 1973. kada smo nakon jedne izložbe u osnovnoj školi nas trojica kipara - Petar Smajić, Siniša Tešankić i ja - odlučili pokrenuti ovu kiparsku koloniju u našoj zemlji jer smo željeli pokrenuti nešto novo. U tadašnjem SIZ-u za kulturu bili su oduševljeni idejom i dobili smo dosta sredstava. Sjećam se, nakon dva tjedna još nam je ostalo novca da smo kipari mogli otići i u Poreč i tamo raditi još 15 dana. Na žalost, danas ima mnogo manje novca, a nude nam se velika imena koja ne možemo platiti. Također, u vrijeme okupacije u Domovinskom ratu srpska strana odnijela je mnoge rade iz Kolonije, od kojih mnogo njih nikada nije vraćeno. Među njima je i mojih 20-ak, dakle polovina od onih koje sam izradio za Koloniju. Volio bih da se pronađu i vrate.

I u Viškovu imate kiparsku školu.

- Da, u Viškovu blizu Rijeke već nekoliko godina postoji Kiparska škola "Mato Tijardović" koja radi cijele godine, svaki tjedan po četiri sata, i ima dosta polaznika, nekih 70-ak. Jedan sam od rijetkih živućih kipara po kojima se zove neka škola. Svake godine kolega kipar Ivica Tolić i ja odemo tamo i budemo gosti predavači za zimskih praznika. Općina Viškovo godinama je financijski pomagala obnovu crkve u Ernestinovu pa su se ta dva mjesta pobratimila. Onda smo nas petorica kipara otišla tamo i u znak zahvalnosti napravili im pet drvenih skulptura zvončara u centru Viškova. Oni su čuli za malu kiparsku koloniju za djecu koju ja vodim u Ernestinovu i moj kolega Rajko Srok odlučio je pokrenuti ovu kiparsku školu. Tamo postoje i udružna i kiparska kolonija koje se zovu po meni. Meni je to velika čast, a pomažem im kad god mogu.

3. KIPARSKA KOLONIJA U DRVU „COK“ 11.8. do 15.8.2014.

Mato Tijardović rođen je 28. svibnja 1947. godine u Ernestinovu. Po zanimanju je majstor rezbar. Kiparstvom se bavi od 1960. godine. Godine 1973. osnivač je kolonije kipara naivaca u Ernestinovu, prve i najpoznatije u Republici Hrvatskoj. Za svoj rad dobio je više značajnih priznanja od kojih valja istaknuti: 1984. - Srebrnu medalju pape Ivana Pavla II., 1991. - Vukovarsku golubicu, priznanje 124. vukovarske brigade, 1996. - Pečat grada Osijeka. Član je udruženja UNLUH-a. Sudionik je brojnih likovnih kolonija. Svojim skulpturama pomogao je mnoge humanitarne akcije za dobrobit Hrvatske. Djela mu se nalaze u privatnim zbirkama diljem Hrvatske i svijeta. Imao je do sada 250 izložbi (41 samostalna i 209 skupnih u zemlji i inozemstvu).

Ivica Tolić rođen je 31. siječnja 1959. u Osijeku. Kiparstvom se bavi od 1980. godine. Prva izložba mu je bila 1981. godine, a već slijedeće 1982. sudjeluje na kiparskoj koloniji naivaca u Ernestinovu. Nakon dužeg prekida u radu, ponovno je započeo sa kiparstvom 2000. godine. Skulpture koje je izradio nalaze se diljem Hrvatske (Ernestinovo, Antunovac, Bilje, Čeminac, Mačkovač, Orahovica, Osijek, Zdenci, Donja Voća, Viškovo, Zadar itd.) i inozemstvu (Mađarska, Slovenija, BiH). Trenutno obnaša dužnost tajnika likovne udruge "Petar Smajić" iz Ernestinova. Član je udruženja likovnih umjetnika Hrvatske.

Rajko Srok je rođen 19. studenog 1952. godine u Rijeci. Kiparstvom se bavi intenzivnije zadnjih deset godina. Osnovao je u suradnji s kiparima iz Ernestinova školu kiparstva "Mato Tijardović" u ustanovi "Ivan Matetić Ronjgov". Školu pohađaju većinom djeca iz čitave županije. Od 2008. godine osnovao je i kiparsku koloniju za odrasle. Sudionik je više kiparskih kolonija u zemlji i inozemstvu. Također ima tri samostalne izložbe skulptura i duboreza u kući Ivana Matetića Ronjgova, u Osijeku u galeriji "Magis" i u kraljevskom gradu Kninu. Član je likovne udruge "Petar Smajić" iz Ernestinova, a od 2007. godine i udruženja likovnih i književnih stvaralaca Pula.

Park skulptura ispred nove osnovne škole u Barbanu

5. REGATA BARBANSKE RIVIJERE; 4.MORSKA TRKA NA PRSTENAC: SERĐO ŽGOMBA, porijeklom iz Kožljani, jedan od inicijatora Regate Barbanske rivijere, bivši predsjednik jedriličarskog kluba Delfin, o ovogodišnjoj dosad najbrojnijoj utrci jedrilica na Blazu

NAJVIŠE BRODOVA NA BARBANSKOJ REGATI

Već pet godine u uvali Blaz organizira se Regata Barbanske rivijere. Ovaj susret jedrilica iz Istre jedan je od najomiljenijih među jedriličarima zbog toga jer je spontano, sama je uvala pitoma, jednostavna i očuvana, a i domaćini su ljubazni. Kaže nam to bivši predsjednik jedriličarskog kluba Delfin iz Pule, Serđo Žgomba, jedan od inicijatora ove regate. I sam je Barbanac, rodom iz Kožljani, pa mu ova regata jako puno znači. Iako više nije na čelu jedriličarskog kluba, intenzivno sudjeluje u organizaciji natjecanja uz članove jedriličarskog kluba, novog predsjednika Klaudija Krivičića, Dragana Jelenića i Darka Terlevića. Naravno veliku im pomoć u organizaciji pruža barbanska Turistička zajednica i Općina Barban koji su zaduženi za pripremu sadržaja regate na kopnu.

Ove godine na Blazu se skupilo više brodica nego proteklih godina. Kako biste ocijenili uspješnost ovogodišnje regate?

- Interes za regatu je standardno velik jer je ova regata specifično događanje. Događa se na jednom specifičnom akvatoriju i više je robinzonskog stila u smislu da nema standardne marine i lučice te restaurana. Sve se događa u prirodi, kako ustvari jedriličari i najviše vole. Naravno, ako nisu vrhunski sportaši koji traže svoj komoditet. Ove godine se prijavilo najviše brodova od svih regata u Istarskoj županiji, njih 29. Imali smo i jedan tradicionalni brod te tri jednosjeda. Svi su prezadovoljni regatom, tako da će se vratiti i iduće godine. Barbanci se izuzetno potruže da nas ugoste - i u petak kada dolazimo s brodovima, ali i u subotu na završnoj fešti. Ono što jedriličare jako privlači na ovu regatu je opuštena atmosfera i što smo tamo svi kao jedno društvo bez obzira tko je pobijedio, a tko je zadnji. Naravno u samoj regati vlada pravi sportski duh.

Otkuda su dolazili jedriličari ove godine na Blaz?

- Bilo je najviše članova jedriličarskog kluba Delfin i Uljanik Plovvidba iz Pule. Došli su i članovi kluba Brioni Fažana, Kvarner

Rabac i Oropila iz Slovenije. Među jedriličarima bilo je i Barbanaca, kao što su Emil Kalčić i Ivan Kontošić.

Kakvi su bili vremenski uvjeti ove godine za plovividbu?

- Bili su odlični, pa čak bi mogli

reći i idealni. Vjetar je bio različit, od bonace do 10-tak čvorova. Uglavnom tamo puše s juga uz kanal bez obzira od kuda puše.

I ove se godine održala morska Trka na prstenac. Koliko je bilo interesa za nju?

- Uvijek za ovu trku ima jako puno interesa. Svake godine na tom natjecanju sudjeluje oko 15 posada. Uvijek u brodu bude jedan koji vesla, a drugi koji gađa u prstenac. To nam je odličan dio programa nakon regate koji svi vole jer se mogu opustiti. Ipak, bez obzira na kraju to postaje pravo natjecanje. Bude tu i tuge zbog promašenog prstena u pripetavanje. A svake godine imamo pripetavanja pa tako i ove godine.

Kako ste uopće došli na ideju da na Blazu organizirate regatu? Ipak Barban nije poznat po moru.

- Na ideju je došao doktor Sanjin Sandrić, što je ispalo zanimljivo jer nismo ni znali da općina Barban ima

5. REGATA BARBANSKE RIVIJERE

U organizaciji PŠRD Delfin, JK Delfin iz Pule, a pod pokroviteljstvom Općine Barban i TZ Barban, u subotu 12.07.2014. godine u Raškom zaljevu održana je 5. Regata Barbanske rivijere za klasu krstaša.

U Uvali Blaz skupilo se 50-tak brodova i brodica, a u regati je učestvovalo 29 krstaša i 4 brodice tradicionalne brodogradnje (gajete i pasare) opremljene tradicionalnim oblikom jedara.

Brodovi su bili podjeljeni u 5 grupe prema dužini, a postigli su slijedeće rezultate:

GRUPA 1:

1. Luks - Emil Kalčić
2. Orca - Davor Zanini
3. Canarino furioso - Boris Radolović

GRUPA 2:

1. Fiac - Marino Višković
2. Polaris - Edi Golja
3. Kochab - Luka Rabak

GRUPA 3:

1. Enigma - Ivan Kontošić
2. Aurora - Darko Terlević

GRUPA 4:

1. Arne - Marko Zuban
2. Lero - Alfredo Žufić
3. Alba - Luka Sinković

GRUPA 5:

1. Ivka - Tomislav Sinjeri
2. Sweet - Helena Vlačić
3. Sara - Enio Dobrila

Brodice tradicionalne gradnje nisu se službeno takmičile, već su samo rekreativno odjedrile regatno polje.

Po završetku regate, održana je i 4. Morska trka na prstenac u kojoj su i ove godine natjecatelji u gumenima na vesla gađali prstenac. Nakon pripetavanja najuspješnija je bila ekipa u sastavu Rabak - Šprem.

Pobjednicima su nagrade podijelili načelnik Općine Barban Denis Kontošić i predsjednik PŠRD Delfin za jedriličare Klaudio Krivičić.

dio obale. Da se to malo više promovira, interesantno je ispalo da se održi jedna regata i da Barban može organizirati jednu takvu manifestaciju. Svake godine sve više ljudi posjećuje

regatu. Svatko tko dođe, slobodno se može ukrcati na brod s jedriličarima. Većini jedriličara to ne smeta. Naravno i ako uvjeti na moru to dozvoljavaju. Međutim, tamo nam je vrijeme uvi-

jec naklonjeno, pa čak i ove godine sa svim ovim prognozama. Ove godine smo imali takvo vrijeme da je svima dozvolilo da iz Pule dojedre do Blaza.

9. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA: MIRJANA PRGOMET, iz Prhati, godinama osvaja nagradu za najbolji smokvenjak u Barbanu, sa suprugom otvorila OPG za sušenje smokava

MOJ SMOKVENJAK ZA PAPU

Marmelade, đemovi, viño, rakija, ocat, torte i kolači od smokava. Sve su to proizvodi od smokve koje u svojoj maloj kuhinji u Prhati priprema vrijedna Mirjana Prgomet. I sve ih izlaže na kušanje na popularnoj Fešti smokve i smokvenjaka u Barbanu koja će se ove godine održati po deveti put sredinom rujna. Upravo je ona svih prethodnih godina dobitnica nagrade za najbolji smokvenjak. Ujedno, Mirjana svake godine na fešti iznenađuje s nekim novim proizvodom, ali i izgledom štanda.

Ove godine po deveti puta održava se sada već nadaleko poznata Fešta smokve i smokvenjaka u Barbanu u rujnu. Kako se ove godine pripremate?

- Od samih početaka san u temu. Puno se tega gambjalo od tega prvega leta. Onda nas je bilo pet izlagača i imali smo par teglica na stolnjaku. I svako leto ta je manifestacija hodila naprid. Bilo je sve bogatije i bolje organizirano, više proizvoda i ljudi. Lani je bilo 40 izlagača. Ali nisu to bili samo oni koji se bave sa smokvami. Bilo je tu i onih koji su prodavali suvenire, med. To je došla jena prava pučka fešta. Ča se tiće nas koji delamo proizvode od smokve, z vremenom su svi postali inventivniji i svi se više trude i nadmeću. Stvorilo se između nas pravo natjecanje i to je u redu jer si onda kreativniji. Nekada smo imali samo marmelade i smokvenjake, a sada su tu i rakiye i ocat i vino od smokve, ali i razni kolači. Svi žele imati čim lipši štand. Ja primjerice svako leto pripreman za smotru neko iznenadnje - novi proizvod ili drugačiji izgled štanda. Jeno leto san tako napravila 10 litri vina

od smokav na podlozi od terana. To je bilo jako zahtjevno i trebali bi delat vinari. Bilo je jako dobro i zajno je nestalo. I ovega leta pripreman iznenadnje uz one klasične proizvode koje nudim.

Smokvenjak je ipak baza svega, a Vi svake godine dobivate nagradu za najbolji smokvenjak. Koliko smokvenjaka napravite godišnje?

- Puno (smijeh). Nisan nikad mirila, ali napravin puno. Poberemo na lito oko 600 kili smokav i sve se usuši. U međuvremenu san si nabavila i mini sušaru jer su se povećale količine, iako ja najviše volim da se smokva prirodno osuši. Ta mi je fešta jako pomogla da ljudi znaju da to delam. Naravno da kada je sve počelo, nisan imala toliko smokvenjaki. Ali sada me jako puno ljudi pita za to - i stranci, i naši ljudi koji bi stili nikemu ništo pokloniti. Čak je moj smokvenjak finija poli pape. Kontaktira me

vlasnik nekadašnje firme SMS i pita me je ko delan taj proizvod i da bi rado ga ponija u Rim. I tako je moj smokvenjak, nakon ča je pasa razne kontrole, finija i tamo.

Jeste li zbog toga digli i nove nasade smokava?

- San da. Na početku san brala samo četiri smokve, a pokle smo ja i suprug posadili još 28 stabli. To su samo smokve za sušenje i to je bjelica, smokva ku najviše volim. Ona je odlična za sušenje jer nima puno vode i ne puca te se suši na stablu. Većina je tu u Prhati, a dio je na Baćinskin jezerima kadi je moj muž dobija zemlju u nasljedstvo.

Otvorili ste i OPG. Može li se onda reći da je ova fešta nekim ljudima pomogla da naprave bazu za biznis?

- Da, ja i suprug smo otvorili OPG za sušenje smokava i to je jedino čime se sada bavimo. U budućnosti moj suprug namjerava otvoriti obrt, kako bismo mogli se baviti i svime ostalim vezano za proizvodnju i plasman proizvoda od smokava. Ali to je tek u planovima. Procedure oko čitave te priče su dosta komplikirane. Međutim, nije se lako time baviti. Ja i suprug smo u tome sami i kada počinje njihova berba, na sve se drugo more zabiti jer si dan i noć u temu. Od jutra do sutra vajk smo u temu. A nikad to nisan u životu planirala. Doduše vajk san volila smokvu i to je voće koje ja najviše volim. Kada se pokrenula čitava ova priča oko Fešte smokve i smokvenjaka i kada san svojima odmah rekla da gren tamo, su mi rekli da ča vragna gren gubit vrime. Tac mi je reka da ča gren slipima put kazat (smijeh). A ja san se s tin stvarno oduševila i vidila san da ljudi to vole. I ta je fešta postala prepoznatljiva u Istri.

9. FEŠTA SMOKVE I SMOKVENJAKA: MILKA BILETA, 75 godina, iz Celići, obožava smokve i ima želju dobiti nagradu za najbolji smokvenjak

DANAS SE SMOKVA SADI I BERE

Mikula i Milka Bileta iz Celići

Od druge godine, od kada se u Barbanu održava sada već čuvena Fešta smokve i smokvenjaka, 75-godišnja Milka Bileta iz malog sela Celići izlaže svoje smokvenjake, ali i marmelade od ove kraljice mediteranskog voća. Po staroj navadi i tradiciji, teta Milka s ljubavlju suši smokve koje priprema u smokvenjak kako su to radile njezina mama i baka. U svemu joj pomaže muž Mikula koji je zadužen za branje. Pa se često dogodi da teta Milka niti ne uspije posložiti sve smokve u sušaru, a već iz vinograda stižu nove količine svježeg voća.

Zašto ste se odlučili izlagati svoje proizvode na Fešti smokve i smokvenjaka?

- Prvo leto nisan bila. Samo san kupila smokvenjak. Ali drugo leto san pošla i od onda grem svako leto. Delan i izlažen smokvenjak, ali i marmelade svake foze, rakije kako ča su medenjača, biska i višnjevača. Delan više stvari, ali sve pomalo. Izlažen, jer to jako volin. Šla san u penziju prije dvajset let. A prije tega san hodila na mrkat prodavati voće i verduru. Vajk smo hodili u Labin na mrkat i zato smo si sve to učinili ča imamo oko hiže. Sve ča smo doma imali, smo prodavali. Tako da je meni prodavanje na štandu zasvin normalna stvar. Nike

pute san do jene ure za ponoćon značiti povrće u štali, kako bih drugi dan mogla poj na mrkat. Ne moren reći da mi je danas potriba poj na samanj od smokav, ali to volin. Doduše, da mi ne pomore šći, ne bih mogla.

Koliko zimnice godišnje pripremite?

- Da ti pravo rečen, ne znan. Nakisela san dosada 60 važi krastavci, ali san sada odustala. Dojdu mi dica, brat, sestra, pretelji, ovi mi ništo da, ovi mi ništo učini, i tako to parti. Razdan dosta tega okolo, ali iman i za prodat. Kako držimo turiste jer imamo apartman, dajen i njima. Oni to kupuju ko ludi. A i svako njin jutro kada je sezona nikoga voća, nosin. Kada su bili cvitki od smokav, sve san njin to pripremala i nosila.

Koliko godišnje osušite smokav?

- Lani san u Barbanu prodala preko 100 smokvenjaki od 30 deki do po kile. Muž mi he nabere u brajdah i dopelje, a ja he stavljana sušit. Prije nego rastegnen sve ča mi je dopelja, već on dojde z drugim košon smokav. Sušin he u košarami od jabuk i svađeri he iman okolo hiže. Prirodno se suše. Jeno lito je bilo močno, pa san imala smokve rastegnute po svoj hiži. Morala san he sušit pod klimon.

Od kuda Vam recept za smokvenjak?

- Od vajk san delala smokvenjake. Mene su još moja pokojna mama i baba naučile to delat. Ali samo za fameju i dicu. A pokle je počela ta fešta u Barbanu, onda delan za prodaju. Prija san he vajk prodavala na mrkatu. Turisti su za tin bili ludi. Nudila san njin vajk jenu fetu smokvenjaka i bićerin rakije. Jeno vriime se taj smokvenjak bija zgubija, ali sada je jopet popularan. Sušene smokve, malo mljevenih orihi i to je to. I kada he oblikujem, močin ruke u belen vinu i napro he umisin. Iman padelu na škulje u koj he oblikujen. I tu je sva mudrost. I onda oni duraju koliko ćeš.

Dakle, smokvenjak je opet u modi?

- Vero je. Samo ča ljudi nimaju toliko smokav. Mi smo dali jako puno sadnic od naših smokav ljudima okolo ki su počeli sušiti smokve. Ta je fešta zainteresirala ljude da više sade smokve, beru he i prerađuju. To je jako pohvalno.

Već se osam godina bavite i turizmom. Kako ste se na to odlučili i jeste li zadovoljni?

- Kada se gradija plinovod kroz Barban 2006. leta, odo su spali poli nas radnici. I onda smo si rekli - ma zašto ne bimo iznajmili apartman turistima. I tako je sve počelo. Lani nismo bili baš kumenti jer je bilo malo gosti. To leto je bolje. Imamo pun apartman u sedmen i osmen misecu. S tin se bavimo mi i šći Đana. Najviše imamo Nijemaca, a ponekad i Talijana. Kada dojdu tu, sve he interesira. Ubajdu brađe, vrta, gredu s namon brati jagodice.

- Nikad nismo imali u glavi da čemo imati turiste u hiži. Kada smo počeli, svi su nan se smijali i govorili da ki će ovamo doć. A nakon dva - tri leta, sada su počeli i drugi iznajmljivat. Sada nas je u selu četiri iznajmljivača. Nas je domaćih 15, a kada su svi puni, onda je u selu više turisti nego nas.

Delfin na regati u Uvali Blaz

KVARANTA d.o.o.

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVnim DIJELOVIMA

Perkins®

IMT **elring** **MASSEY FERGUSON** **GOETZE**
MAHLE **EXIDE** **LOMBARDINI**

VICTOR REINZ

BARBAN, Melnica 13a tel.: 052 / 567 421, www.kvaranta.hr

vl. Mladen Trošt

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

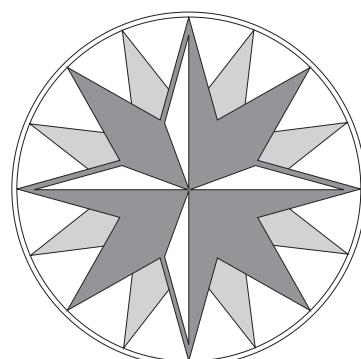

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

Vinogradска 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

LANG

international

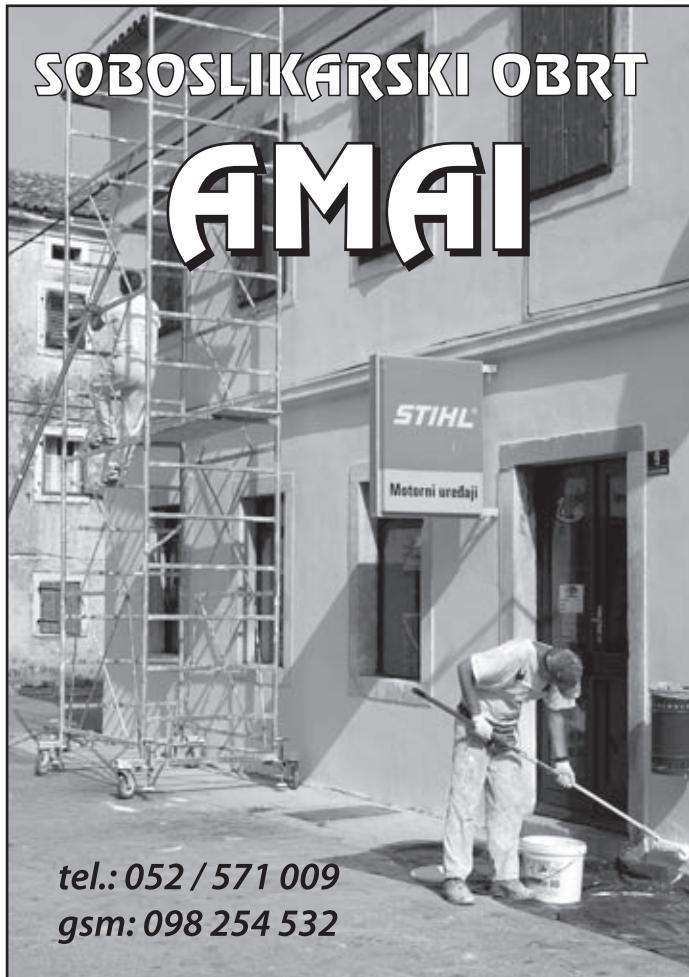
Turistička agencija - Travel agency

20 godina sa Vama

52100 PULA, Flanatička 11.* CROATIA (HR)
tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060
e-mail: lang-international@pu.t-com.hr
www.croatia-lang.com

SOBOSLIKARSKI OBRT
AMAI

tel.: 052 / 571 009
gsm: 098 254 532

SignalSistem

Proizvodnja i ugradnja
prometne signalizacije
i reklama

www.signalsistem.hr

CERAN d.o.o.

Obrada i postavljanje
granitnih i mramornih
obloga i ukrasa

ŽAVORI 21, 52341 ŽMINJ
e-mail: dean.kuhar@gmail.com
tel./fax: 052 / 823 694, mob.: 098 / 773 656

trgo metal

PROIZVODNJA I TRGOVINA D.O.O.
SUTIVANAC

Usluge:

- samohodne platforme
- kamionske dizalice
- autodizalice

Izrada i montaža
čeličnih
konstrukcija

Gorica 11b - 52341 Žminj
tel./fax: 052/567 209
www.trgometal.info
e-mail:
trgometal@pu.t-com.hr

• BION •

OBRT ZA POSTAVLJANJE RASVJETE

USLUGE AUTOKORPE

MOB: 099 401 52 00
Smoljanci 49 - SVETVINČENAT

ivicaban@gmail.com

LJEKARNA VALUN
depo BARBAN

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, srijeda i petak: od 7:30 do 15 sati
utorak i četvrtak: od 13:30 do 20 sati
subota: od 8 do 12:30 sati
telefon: (052) 393 470

MIRACOLO
Valbandon

Tel.: 052/520 033, 520 965, Fax: 052/520 720
Mala Vala bb, Valbandon - 52212 Fažana

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI d.o.o.

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I
VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

AUTOSERVIS FILIPoviĆ - BARBAN

Telefon: 052/567 191; fax: 052/567 782; gsm: 091 512 7919
Frkeči 41 B, Barban / e-mail: damir.autofilipovic@gmail.com

- AUTOSERVIS
- GUMISERVIS
- AUTODIJELOVI
- VUČNA SLUŽBA 0-24
- RENT A CAR
- SPECIJALIZIRANI OPEL SERVIS
- MULTIBRAND SERVIS
- REZERVNI DIJELOVI I SERVIS
TRAKTORA I POLJOPRIVREDNE
MEHANIZACIJE

Nova hala u izgradnji - Poslovna zona Barban

AUTO BAGGIO

AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI OBRT, TRGOVINA AUTODIJELOVIMA ZA
VLASTITE POTREBE - Rebići 11, 52207 BARBAN, autobaggio@gmail.com
tel/fax: 580 420, gsm: 098 665 435   *vl. DRAŽENKO BARIŠA*

*NOVA HALA U IZGRADNJI
PODUZETNIČKA ZONA
BARBAN*

VODOTEHNAMONT

*vl. ANTIĆ ENIO
Rebići 16 * gsm: 098 290 543*

VODOINSTALACIJE I CENTRALNO GRUJANJE

MONTAŽA VANJSKOG VODA

TEHNOLINE
WWW.TEHNOLINE.HR
PULA, KAŠTANJER 5/A TEL. 052.350.000

PROFESIONALNI WIRELESS SUSTAVI
ZA APARTMANE, VILLE I HOTELE

INTERNET, TELEFON I TV
ZA PRIVATNE I POSLOVNE KORISNIKE

INTERNET
TELEFON
TV

BIENAL d.o.o.

MARKET, Barban 1

Plus
MARKET

Deterdžent PERSIL 1,6 kg = 26,90 kn
DOMESTOS 750 ml = 9,90 kn
MARMELADE 400 g = 6,90 kn
MESNI NAREZAK 100 g = 3,90 kn

PRATITE NAS NA

Radno vrijeme: 7:30 do 20:00, nedjeljom: 7:30 do 12:30
Tel: 567 210

GLAVANI PARK

Tel.: 098 224 314 (HR)
091 896 45 25 (ENG)
www.glavanipark.com

Dodite i uživajte u novim ponudama!

RESTAURANT - PIZZERIA LUNA

LUNA - Prodol, radno vrijeme: 11 - 24
Tel.: 052 580 174 / mob.: 098 440 630 / fax: 052 394 533
e-mail: luna@pu.t-com.hr

Jela izrađena na tradicionalan istarski način te pizze iz krušne peći

A.B.S.

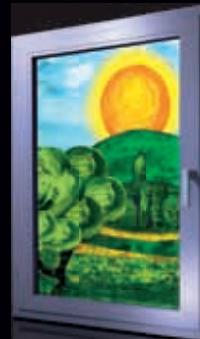
ALU - PVC PROZORI I VRATA

ENERGETSKI EFIKASNI PROZORI

GEALAN
SCHÜCO

www.abs.hr

CENTRALA: PIĆAN, Kukurini 22, tel. 887-120, fax. 887-130, e: abs@abs.hr
POREČ, Prvomajska 1, tel. 434-410, fax. 434-411, e: patrick@abs.hr
PULA, Japodska 66c, tel/fax. 501-216, e: suzana@abs.hr

IZO

sweet experience...

www.izo.hr
e-mail: izo@izo.hr

Balići
052 300 270
Pula
052 224 274

DE CONTE

ALU I PVC STOLARIJA

Dubrova bb, Industrijska zona - LABIN
Tel./fax: 052 851 707, Mob. 091 1853 222
e-mail: de.contestolarija@pu.t-com.hr

DRVENA STOLARIJA

Tel.: 091 1853 197

BETONARA DUBROVA

Tel.: 091 1 853 202, 052 851 797

TRGOVINA

Pulska 2, Labin; Tel.: 052 854 986

NEKRETNINE

BARBAN, PLACA Kuća 100 m², vrt 500 m²

Info: 091 1220 993
www.deconte.hr